

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ ผู้วิจัยจะ เสนอในรูปตารางและความเรียงตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ภูมิหลังของนิสิตที่ออกกลางคัน จำแนกตามประเภทการออกกลางคันโดยจะนำเสนอไว้ในตารางที่ 3 ถึงตารางที่ 5

ตอนที่ 2 การรับรู้สาเหตุการออกกลางคันของนิสิต จำแนกตามประเภทการออกกลางคัน โดยจะนำเสนอไว้ในตารางที่ 6 ถึงตารางที่ 9

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนในบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสาเหตุสำคัญที่ทำให้นิสิตไม่ประสบความสำเร็จในการศึกษาในระดับปริญญาโท บัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยจะนำเสนอไว้ในตารางที่ 10 และตารางที่ 11

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบการรับรู้สาเหตุการออกกลางคันของนิสิตที่มีประเภทการออกกลางคันแตกต่างกันโดยจะนำเสนอไว้ในตารางที่ 12 ถึงตารางที่ 15

ตอนที่ 1. ภูมิหลังของนิสิตที่ออกกลางคัน

ตารางที่ 3 ภูมิหลังของนิสิตที่ออกกลางคัน ด้านส่วนตัวและครอบครัว จำแนกตามประเภทการออกกลางคัน

ประเภทการออกกลางคัน ภูมิหลัง	ลาออก		สอบตกออก		จำหน่ายชื่อออก		ไม่สำเร็จการศึกษา ภายใน 5 ปี		รวม	
	จำนวน (N=95)	ร้อยละ	จำนวน (N=102)	ร้อยละ	จำนวน (N=107)	ร้อยละ	จำนวน (N=57)	ร้อยละ	จำนวน (N=361)	ร้อยละ
เพศ										
ชาย	58	61.50	68	66.67	74	69.16	31	54.38	231	63.99
หญิง	37	38.95	34	33.33	33	30.84	26	45.62	130	36.01
อายุขณะเริ่มเข้าศึกษา (ปี)										
21-25	62	65.26	62	60.78	75	70.09	21	36.84	220	60.94
26-30	20	21.06	33	32.35	21	19.63	7	12.28	81	22.44
31-35	5	5.26	5	4.91	4	3.74	14	24.56	28	7.78
36-40	4	4.21	-	-	2	1.87	9	17.79	15	4.15
ตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป	4	4.21	2	1.98	5	4.67	6	10.53	17	4.71
จำนวนคั้งร้งรวมบิดามารดา (คน)										
1	-	-	3	2.94	2	1.87	-	-	5	1.38
2	7	7.37	3	2.94	12	11.21	3	5.26	25	6.92
3	17	17.89	18	15.69	7	6.54	7	12.28	47	13.02
4	28	27.37	21	20.59	17	15.89	9	15.79	73	20.22
ตั้งแต่ 4 คนขึ้นไป	45	47.37	59	57.84	69	64.49	38	66.67	211	58.46

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ประเภทการออกกลางคืน ภูมิหลัง	ลาออก		สอบตกออก		จำหน่ายชื่อออก		ไม่สำเร็จการศึกษา ภายใน 5 ปี		รวม	
	จำนวน (N=95)	ร้อยละ	จำนวน (N=102)	ร้อยละ	จำนวน (N=107)	ร้อยละ	จำนวน (N=57)	ร้อยละ	จำนวน (N=361)	ร้อยละ
ลำดับที่การมีบุตร										
คนที่ 1	27	28.42	27	26.47	28	26.17	18	31.58	100	27.70
คนที่ 2	24	25.26	28	25.49	30	28.04	9	15.79	69	24.65
คนที่ 3	21	22.10	19	18.63	14	13.08	18	28.07	70	19.40
คนที่ 4	5	5.26	12	11.76	14	13.08	5	8.77	38	9.97
ตั้งแต่คนที่ 4 ขึ้นไป	18	18.96	18	17.65	21	19.63	9	15.79	66	18.28
สถานภาพสมรส										
โสด	79	83.16	88	86.27	85	79.44	51	89.48	303	83.93
แต่งงาน	15	15.79	13	12.75	18	16.82	4	7.02	50	13.85
หย่า	-	-	1	0.98	3	2.80	1	1.75	5	1.39
หม้าย (คู่สมรสถึงแก่กรรม)	1	1.05	-	-	1	0.94	1	1.75	3	0.83
ภูมิลำเนาเดิม										
กรุงเทพมหานคร	56	58.95	59	57.84	70	65.42	31	54.38	216	63.93
ภาคเหนือ	8	8.42	14	13.73	11	10.28	3	5.28	36	9.97
ภาคกลาง	9	9.47	9	8.82	11	10.28	12	21.05	41	11.36
ภาคใต้	13	13.68	13	12.75	6	7.48	3	5.28	37	10.25
ภาคตะวันออก	3	3.16	2	1.96	3	2.80	6	10.53	14	3.88
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	6	6.32	5	4.90	4	3.74	2	3.51	17	4.71

ตารางที่ ๖ (ต่อ)

ประเภทการออกกลางคืน ภูมิหลัง	ลาออก		สอบตกออก		จำหน่ายชื่อออก		ไม่สำเร็จการศึกษา ภายใน 5 ปี		รวม	
	จำนวน (N=95)	ร้อยละ	จำนวน (N=102)	ร้อยละ	จำนวน (N=107)	ร้อยละ	จำนวน (N=57)	ร้อยละ	จำนวน (N=361)	ร้อยละ
เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากสถานที่ทำงาน หรือที่พักอาศัยมาถึงสถานศึกษา ประมาณ(ชม.)										
1 ชั่วโมง	33	34.74	38	37.25	44	41.12	19	33.33	134	37.12
1	41	43.16	45	44.12	53	49.53	33	57.89	172	47.64
1½ ชั่วโมง	15	15.79	10	9.80	9	8.41	4	7.02	38	10.53
2	6	6.31	9	8.83	1	0.94	1	1.76	17	4.71
โรคประจำตัว										
มี	13	13.68	19	18.63	16	14.95	51	89.47	99	27.42
ไม่มี	82	86.32	83	81.37	91	85.05	6	10.53	262	72.58

21-25 ปี รองลงมาคือร้อยละ 24.56 คือนิสิตที่มีอายุ 31-35 ปี และที่มีจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 10.53 มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป

3. จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทั้งหมด ส่วนใหญ่ร้อยละ 58.46 มีจำนวนพี่น้องตั้งแต่ 4 คนขึ้นไป รองลงมาคือร้อยละ 20.22 มีจำนวนพี่น้อง 4 คน และพบว่านิสิตออกกลางคันทั้งหมดที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 1.38 มีจำนวนพี่น้อง 1 คน และเมื่อพิจารณาตามประเภทออกกลางคัน พบว่า

นิสิตที่ลาออกเอง ส่วนใหญ่ร้อยละ 47.37 มีพี่น้องร่วมบิดามารดาตั้งแต่ 4 คน ขึ้นไป รองมาร้อยละ 27.37 มีพี่น้องร่วมบิดามารดาจำนวน 4 คน และนิสิตที่ลาออกที่มีจำนวนน้อยที่สุดมีพี่น้องร่วมบิดามารดาจำนวน 3 คน คือร้อยละ 7.37 และพบว่านิสิตที่ลาออกไม่มีนิสิตที่เป็นลูกคนเดียวเลย

สำหรับนิสิตที่สอบตกนั้น ส่วนใหญ่ร้อยละ 57.84 มีพี่น้องร่วมบิดามารดาตั้งแต่ 4 คน ขึ้นไป รองลงมาร้อยละ 20.59 มีพี่น้องร่วมบิดามารดา จำนวน 4 คน และนิสิตที่สอบตกที่มีจำนวนน้อยที่สุด มีพี่น้องร่วมบิดามารดาจำนวน 1 คน และ 2 คน คือ ร้อยละ 2.94

นิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออกพบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 64.49 มีพี่น้องร่วมบิดามารดาตั้งแต่ 4 คน ขึ้นไป รองลงมาคือร้อยละ 15.89 มีพี่น้องร่วมบิดามารดา จำนวน 4 คน และมีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 1.87 เป็นนิสิตที่เป็นลูกคนเดียว

ส่วนนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 66.67 มีพี่น้องร่วมบิดามารดาตั้งแต่ 4 คนขึ้นไป รองลงมาคือร้อยละ 15.79 มีพี่น้องร่วมบิดามารดา 4 คน และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 5.26 เป็นนิสิตที่มีพี่น้อง 2 คน และพบว่านิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี ไม่มีนิสิตที่เป็นลูกคนเดียวเลย

4. ลำดับที่การเป็นบุตร พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทั้งหมด ส่วนใหญ่ร้อยละ 27.70 เป็นบุตรคนที่ 1 รองลงมาร้อยละ 24.65 เป็นบุตรคนที่ 2 และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 9.97 เป็นบุตรคนที่ 4 และเมื่อพิจารณาตามประเภทการออกกลางคันพบว่า

นิสิตที่ลาออกเอง ส่วนใหญ่ร้อยละ 28.42 เป็นบุตรคนที่ 1 รองลงมาร้อยละ

25.26 เป็นบุตรคนที่ 2 และที่มีจำนวนใกล้เคียง คือร้อยละ 22.10 เป็นบุตรคนที่ 3 และนิสิตที่ลาออกเองที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 5.26 เป็นบุตรคนที่ 4

นิสิตที่สอบตกออก พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 26.47 เป็นบุตรคนที่ 1 และรองลงมาคือร้อยละ 25.49 เป็นบุตรคนที่ 2 และที่มีจำนวนใกล้เคียงกันคือ เป็นบุตรคนที่ 3 และตั้งแต่คนที่ 4 ขึ้นไป มีจำนวนร้อยละ 18.3 และ 17.65 ตามลำดับ ส่วนนิสิตที่สอบตกออกมีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 11.76 เป็นบุตรคนที่ 4

สำหรับนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 28.04 เป็นบุตรคนที่ 2 รองลงมาคือร้อยละ 26.17 เป็นบุตรคนที่ 1 และนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก ที่เป็นบุตรคนที่ 3 และคนที่ 4 มีจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 13.08

ส่วนนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 31.58 เป็นบุตรคนที่ 1 รองลงมาคือร้อยละ 28.07 เป็นบุตรคนที่ 3 นิสิตที่เป็นบุตรคนที่ 2 และตั้งแต่คนที่ 4 ขึ้นไป มีจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 15.79 ส่วนนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี ที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 8.77 เป็นบุตรคนที่ 4

5. สถานภาพสมรส พบว่านิสิตที่ออกกลางคันทั้งหมด ส่วนใหญ่ร้อยละ 83.93 เป็นโสด รองลงมาคือร้อยละ 13.85 เป็นนิสิตที่แต่งงานแล้ว และเมื่อพิจารณาตามประเภทการออกกลางคันพบว่า

นิสิตที่ลาออกเอง ส่วนใหญ่ร้อยละ 83.16 เป็นโสด รองลงมาคือร้อยละ 15.79 เป็นนิสิตที่แต่งงานแล้ว และนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 1.05 เป็นหม้าย และพบว่านิสิตที่ลาออกเองไม่มีการหย่าร้างเลย

ส่วนนิสิตที่สอบตกออก พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 86.27 เป็นโสดรองลงมาคือร้อยละ 12.75 เป็นนิสิตที่แต่งงานแล้ว และนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 0.98 เป็นนิสิตที่มีการหย่าร้าง และพบว่านิสิตที่สอบตกออกไม่มีนิสิตที่เป็นหม้ายเลย

นิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออกพบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 79.44 เป็นโสด รองลงมาคือร้อยละ 2.80 เป็นนิสิตที่มีการหย่าร้าง ส่วนนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออกที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 0.94 เป็นหม้าย

ส่วนนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี ส่วนใหญ่ร้อยละ 89.47 เป็นโสด รองลงมาคือร้อยละ 7.02 เป็นนิสิตที่แต่งงานแล้ว ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 1.75 เป็นนิสิตที่หย่าร้างและเป็นหม้าย

6. ภูมิลำเนาเดิม พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทั้งหมดส่วนใหญ่ร้อยละ 59.83 มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ กรุงเทพมหานคร รองลงมาคือร้อยละ 11.36 มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ภาคกลาง และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 3.88 อยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเมื่อพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า

นิสิตที่ลาออกเอง ส่วนใหญ่ร้อยละ 58.59 มีภูมิลำเนาเดิม อยู่ที่กรุงเทพมหานคร รองลงมาคือร้อยละ 13.68 อยู่ที่ภาคใต้ และนิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่ภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีจำนวนใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 9.47 8.42 และ 6.32 ตามลำดับ ส่วนนิสิตที่ลาออกเองที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 3.16 มีภูมิลำเนาอยู่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

นิสิตที่สอบตกออก พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 57.84 มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่กรุงเทพมหานคร รองลงมาคือร้อยละ 13.73 และ 12.75 มีภูมิลำเนาอยู่ที่ภาคเหนือและภาคใต้ ส่วนนิสิตที่สอบตกออกที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 1.96 มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สำหรับนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออกนั้น ส่วนใหญ่ร้อยละ 65.42 มีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร รองลงมาคือร้อยละ 10.28 มีภูมิลำเนาอยู่ที่ภาคเหนือ และภาคกลาง และนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 2.80 มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ส่วนนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 54.39 มีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร รองลงมาคือร้อยละ 21.05 มีภูมิลำเนาอยู่ที่ภาคกลาง มีนิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 10.53 สำหรับนิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่ภาคกลาง มีนิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 10.53 สำหรับนิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่ภาคเหนือและภาคใต้ มีจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 5.26 ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 3.51 มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

7. เวลาที่ใช้ในการเดินทางจากสถานที่ทำงานหรือที่พักอาศัยมาถึงสถานศึกษา พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทั้งหมดส่วนใหญ่ร้อยละ 47.64 ใช้เวลา ประมาณ 1 ชม. รองลงมาคือร้อยละ

37.12 ใช้เวลาประมาณ $\frac{1}{2}$ ช.ม. และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 4.71 ใช้เวลาประมาณ 2 ช.ม. และเมื่อพิจารณาตามประเภทการออกกลางคืน พบว่า

นิสิตที่ลาออกเอง ส่วนใหญ่ร้อยละ 42.16 ใช้เวลาเดินทางจากที่ทำงานหรือที่พักอาศัยมาถึงสถานศึกษา ประมาณ 1 ช.ม. รองลงมาคือร้อยละ 23.74 ใช้เวลาประมาณ $\frac{1}{2}$ ช.ม. และนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 6.31 ใช้เวลาเดินทางประมาณ 2 ช.ม.

นิสิตที่สอบตกออก นั้น พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 44.12 ใช้เวลาเดินทางจากสถานที่ทำงานหรือที่พักอาศัยมาถึงสถานศึกษาประมาณ 1 ช.ม. รองลงมาคือร้อยละ 37.25 ใช้เวลาเดินทางประมาณ $\frac{1}{2}$ ช.ม. นิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 8.83 ใช้เวลาเดินทางประมาณ 2 ช.ม.

สำหรับนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 49.53 ใช้เวลาเดินทางจากสถานที่ทำงานหรือที่พักอาศัยมาสถานศึกษา ประมาณ 1 ช.ม. รองลงมาคือร้อยละ 41.12 ใช้เวลาเดินทางประมาณ $\frac{1}{2}$ ช.ม. และนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 0.94 ใช้เวลาเดินทางประมาณ 2 ช.ม.

ส่วนนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.89 ใช้เวลาเดินทางจากสถานที่ทำงานหรือที่พักอาศัยมาสถานศึกษา ประมาณ 1 ช.ม. รองลงมาคือร้อยละ 33.33 ใช้เวลาเดินทางประมาณ $\frac{1}{2}$ ช.ม. และนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 1.76 ใช้เวลาเดินทางประมาณ 2 ช.ม.

8. โรคประจำตัว พบว่า นิสิตที่ออกกลางคืนทั้งหมด ไม่มีโรคประจำตัวร้อยละ 72.58 และมีโรคประจำตัวร้อยละ 27.42 และเมื่อพิจารณาตามประเภทออกกลางคืน พบว่า

นิสิตที่สอบตกออก พบว่าส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัวมีจำนวน ร้อยละ 86.22 และมีโรคประจำตัวร้อยละ 13.68

นิสิตที่สอบตกออก พบว่าส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัวมีจำนวนร้อยละ 81.37 และมีโรคประจำตัวร้อยละ 18.63

สำหรับนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออกพบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัวมีจำนวนร้อยละ

85.05 และ มีโรคประจำตัวร้อยละ 14.95

ส่วนนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัว
มีจำนวนร้อยละ 85.05 และ มีโรคประจำตัวร้อยละ 10.53

ตารางที่ 4. ภูมิหลังของนิสิตที่ออกกลางคัน ด้านเศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามประเภทการออกกลางคัน

ประเภทการออกกลางคัน ภูมิหลัง	ลาออก		สอบตกออก		ถูกจำหน่ายชื่อออก		ไม่สำเร็จการศึกษา ภายใน 5 ปี		รวม	
	จำนวน (N=95)	ร้อยละ	จำนวน (N=102)	ร้อยละ	จำนวน (N=107)	ร้อยละ	จำนวน (N=57)	ร้อยละ	จำนวน (N=361)	ร้อยละ
การประกอบอาชีพ										
ประกอบอาชีพแล้ว	60	63.16	70	68.63	71	66.36	43	75.44	244	67.59
ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ	35	36.84	32	31.37	36	33.64	14	24.56	117	32.41
ถ้าทำนประกอบอาชีพแล้ว อาชีพที่ประกอบ	(N=80)		(N=70)		(N=71)		(N=43)		(N=244)	
รับราชการ	3	5.00	2	2.86	6	8.45	2	4.65	13	5.33
ค้าขาย	-	-	4	5.71	2	2.82	2	4.65	8	3.28
รับจ้าง	36	60.00	37	52.86	32	45.07	25	58.14	130	53.28
ทำงานรัฐวิสาหกิจ	-	-	3	4.28	2	2.82	-	-	5	2.05
ประกอบอาชีพส่วนตัว	10	16.67	16	22.86	18	25.35	7	16.28	51	20.91
ทำงานในสถานศึกษาเอกชน	9	15.00	7	10.00	11	15.49	7	16.28	34	13.83
อื่น ๆ (ไปตระเวน)	2	3.33	1	1.43	-	-	-	-	3	1.22

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ประเภทการออกกลางคืน ภูมิหลัง	ลาออก		สอบตกออก		ถูกจำหน่ายชื่อออก		ไม่สำเร็จการศึกษา ภายใน 5 ปี		รวม	
	จำนวน (N=95)	ร้อยละ	จำนวน (N=102)	ร้อยละ	จำนวน (N=107)	ร้อยละ	จำนวน (N=57)	ร้อยละ	จำนวน (N=361)	ร้อยละ
ถ้าประกอบอาชีพแล้ว รายได้ประจำที่ได้รับ ต่อเดือน อยู่ในระดับใด (บาท)	(N=60)		(N=70)		(N=71)		(N=43)		(N=244)	
ต่ำกว่า 3,001	19	31.67	26	37.14	31	43.66	17	39.53	93	38.11
3,001-4,000	23	38.33	28	41.43	18	25.35	13	30.23	83	34.02
4,001-5,000	12	20.00	12	17.14	12	16.90	9	20.93	45	18.44
5,001-6,000	3	5.00	2	2.86	4	5.64	3	6.98	12	4.92
สูงกว่า 6,000 บาทขึ้นไป	3	5.00	1	1.43	6	8.45	1	2.33	11	4.51
ผู้ที่ช่วยรับผิดชอบค่าใช้จ่าย ขณะที่ยังไม่ได้ ประกอบอาชีพ										
บิดา และมารดา	42	44.21	70	68.83	35	32.71	22	38.60	169	48.81
บิดา	32	33.68	9	8.83	47	43.93	13	22.81	101	27.98
มารดา	7	7.37	10	9.80	9	8.41	18	31.58	44	12.19
ช่วยตนเองโดยการทำงานพิเศษ	8	8.42	11	10.79	11	10.28	4	7.01	34	9.42
ญาติ	3	3.16	-	-	3	2.80	-	-	6	1.66
อื่น ๆ (ไปรครระบุ)	3	3.16	2	1.96	2	1.87	-	-	7	1.94
รายได้ที่ได้รับทั้งหมด เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายใน แต่ละเดือนจัดอยู่ในประเภท										
รายได้น้อยกว่ารายจ่าย	19	20.00	25	24.51	28	26.17	16	28.32	87	24.10
รายได้เท่ากับรายจ่าย	46	50.53	63	61.96	46	42.99	31	54.38	178	49.31
รายได้สูงกว่ารายจ่าย	28	29.47	24	23.53	33	30.84	11	19.30	96	26.59

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ประเภทการออกกลางคืน ภูมิหลัง	ลาออก		สอบตกออก		ถูกจำหน่ายชื่อออก		ไม่สำเร็จการศึกษา ภายใน 5 ปี		รวม	
	จำนวน (N=95)	ร้อยละ	จำนวน (N=102)	ร้อยละ	จำนวน (N=107)	ร้อยละ	จำนวน (N=57)	ร้อยละ	จำนวน (N=361)	ร้อยละ
สถานที่พักอาศัย										
บ้านบิดา และ/หรือมารดา	47	49.47	59	57.84	53	49.53	33	57.89	192	53.18
บ้านเช่า	19	20.00	20	19.61	30	28.04	14	24.56	83	22.99
บ้านของตนเอง	10	10.53	5	4.91	7	6.54	1	1.75	23	6.37
บ้านญาติ	15	15.78	10	9.80	11	10.28	7	12.29	43	11.91
หอพัก	3	3.18	4	3.92	4	3.75	2	3.51	13	3.60
อื่น ๆ (ไปตระเวน)	1	1.05	4	3.92	2	1.87	-	-	7	1.95
ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา										
ต่ำกว่าประถมศึกษา	18	18.95	22	21.57	17	15.89	11	19.30	68	18.84
ประถมศึกษา	31	32.63	27	26.47	43	40.19	19	33.33	120	33.24
มัธยมศึกษาตอนต้น	14	14.74	17	16.67	11	10.28	8	14.03	50	13.85
มัธยมศึกษาตอนปลาย	11	11.58	14	13.72	16	14.95	5	8.78	46	12.74
อุดมศึกษา	21	22.10	22	21.57	20	18.69	14	24.56	77	21.33
ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา										
ต่ำกว่าประถมศึกษา	25	26.32	25	24.51	29	27.10	17	29.82	96	26.59
ประถมศึกษา	35	36.84	47	46.08	44	41.12	22	38.60	148	41.00
มัธยมศึกษาตอนต้น	12	12.63	13	12.75	12	11.22	8	14.34	45	12.48
มัธยมศึกษาตอนปลาย	15	15.78	8	7.84	14	13.08	4	7.01	41	11.36
อุดมศึกษา	8	8.42	9	8.82	8	7.48	6	10.53	31	8.59

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ประเภทการออกกลางคืน ภูมิหลัง	ลาออก		สอบตกออก		ถูกจำหน่ายชื่อออก		ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี		รวม	
	จำนวน (N=95)	ร้อยละ	จำนวน (N=102)	ร้อยละ	จำนวน (N=107)	ร้อยละ	จำนวน (N=57)	ร้อยละ	จำนวน (N=361)	ร้อยละ
สถานภาพสมรสของบิดามารดา										
บิดามารดาอยู่ร่วมกัน	81	64.21	78	78.47	75	70.09	41	71.93	255	70.84
หย่า	6	6.32	7	6.86	12	11.22	6	10.53	31	8.59
บิดาและมารดาถึงแก่กรรม	6	6.32	3	2.94	3	2.80	1	1.75	13	3.60
บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม	17	17.89	12	11.77	11	10.28	8	14.04	48	13.30
บิดามารดาแยกกันอยู่โดยมิได้หย่า	5	5.26	2	1.98	6	5.61	1	1.75	14	3.80
อาชีพของบิดา										
รับราชการ	23	24.21	25	24.51	26	24.30	20	35.08	94	26.04
ค้าขาย	34	35.79	45	44.12	41	38.32	22	38.60	142	39.33
ประกอบอาชีพส่วนตัว	12	12.63	4	3.92	15	14.01	4	7.02	35	9.69
รับจ้าง	10	10.53	9	8.83	10	9.35	7	12.28	36	9.97
เกษตรกร	9	9.47	8	7.84	9	8.41	4	7.02	30	8.31
ทำงานรัฐวิสาหกิจ	3	3.16	6	5.88	6	5.61	-	-	15	4.15
อื่น ๆ (ไปตระเวน)	4	4.21	5	4.90	-	-	-	-	9	2.49
อาชีพของมารดา										
รับราชการ	26	27.37	22	21.57	25	23.37	14	24.56	87	24.10
ค้าขาย	35	36.84	42	41.18	42	39.25	25	43.86	144	39.89
ประกอบอาชีพส่วนตัว	12	12.63	8	7.84	19	17.76	4	7.02	43	11.91
รับจ้าง	8	8.42	9	8.83	4	3.74	7	12.28	28	7.76
เกษตรกร	7	7.37	10	9.80	9	8.41	5	8.77	31	8.59
ทำงานรัฐวิสาหกิจ	3	3.16	5	4.90	3	2.80	-	-	11	3.05
อื่น ๆ (ไปตระเวน)	4	4.21	6	5.88	5	4.67	2	3.51	17	4.70

จากตารางที่ 4 ภูมิหลังของนิสิตที่ออกกลางคัน ด้านเศรษฐกิจและสังคม สรุปได้ดังนี้

1. การประกอบอาชีพ พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทั้งหมด เป็นผู้ที่ประกอบอาชีพแล้ว ร้อยละ 67.59 และยังไม่ประกอบอาชีพร้อยละ 32.41 และเมื่อพิจารณาตามประเภทการลาออกกลางคัน พบว่า

นิสิตที่ลาออก เป็นผู้ที่ประกอบอาชีพแล้วมีจำนวนร้อยละ 67.16 และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ มีจำนวนร้อยละ 36.84

นิสิตที่สอบตกออก เป็นผู้ที่ประกอบอาชีพแล้ว มีจำนวนร้อยละ 68.63 และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ มีจำนวนร้อยละ 31.37

ส่วนนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก พบว่า เป็นผู้ที่ประกอบอาชีพแล้ว มีจำนวนร้อยละ 66.36 และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ มีจำนวนร้อยละ 33.64

สำหรับนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี เป็นผู้ที่ประกอบอาชีพแล้วมีจำนวนร้อยละ 75.44 และยังไม่ได้ประกอบอาชีพ มีจำนวนร้อยละ 24.56

2. ประเภทของอาชีพที่ประกอบ พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทั้งหมด ส่วนใหญ่ร้อยละ 63.28 ประกอบอาชีพรับจ้าง รองลงมาคือร้อยละ 20.91 ประกอบอาชีพส่วนตัวร้อยละ 13.93 ทำงานในสถานศึกษาเอกชน และร้อยละ 5.33 ประกอบอาชีพรับราชการและเมื่อพิจารณาตามประเภทออกกลางคันพบว่า

นิสิตที่ลาออก ส่วนใหญ่ร้อยละ 60.00 มีอาชีพรับจ้าง รองลงมาร้อยละ 16.67 และ 15.00 ประกอบอาชีพส่วนตัว และทำงานในสถานศึกษาเอกชน นิสิตที่ลาออกเองมีจำนวนร้อยละ 5.00 มีอาชีพรับราชการและประกอบอาชีพอื่น ๆ ร้อยละ 3.33 และพบว่านิสิตที่ลาออกเองไม่มีผู้ที่ประกอบอาชีพค้าขายเลย

นิสิตที่สอบตกออก พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 52.86 มีอาชีพรับจ้าง รองลงมาคือร้อยละ 22.86 ประกอบอาชีพส่วนตัว นิสิตที่ทำงานในสถานศึกษาเอกชนร้อยละ 10.00 และนิสิตที่ประกอบอาชีพค้าขาย ทำงานรัฐวิสาหกิจ และรับราชการมีจำนวนร้อยละ 5.71 , 4.28 และ 2.86 ตามลำดับ ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 1.43 ประกอบอาชีพอื่น ๆ

ส่วนนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 45.07 มีอาชีพรับจ้าง รองลงมาคือร้อยละ 25.35 ประกอบอาชีพส่วนตัว และมีนิสิตจำนวนร้อยละ 15.49 ทำงานในสถานศึกษาเอกชน และมีอาชีพรับราชการ จำนวนร้อยละ 8.45 ส่วนนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออกที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 2.82 เท่ากันประกอบอาชีพค้าขาย และทำงานรัฐวิสาหกิจ

ส่วนนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 58.14 มีอาชีพรับจ้าง รองลงมา เป็นนิสิตที่ประกอบอาชีพส่วนตัวและทำงานในสถานศึกษาเอกชน มีจำนวนเท่ากัน คือร้อยละ 16.28 และมีนิสิตประกอบอาชีพรับราชการ และค้าขาย จำนวนเท่ากันคือร้อยละ 4.65 นอกจากนี้ยังพบว่า นิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี ไม่มีผู้ทำงานรัฐวิสาหกิจเลย

3. รายได้ประจำที่ได้รับต่อเดือน พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทั้งหมด ที่ประกอบอาชีพแล้ว ส่วนใหญ่ร้อยละ 38.11 มีรายได้ประจำต่อเดือนต่ำกว่า 3,001 บาท รองลงมาคือร้อยละ 34.02 มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 3,001 - 4,000 บาท และมีจำนวนร้อยละ 4.51 มีรายได้สูงกว่า 6,000 บาท และเมื่อพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า

นิสิตที่ลาออกเองที่ประกอบอาชีพแล้ว ส่วนใหญ่ร้อยละ 38.33 มีรายได้ประจำอยู่ในระดับ 3,001 - 4,000 ต่อเดือน รองลงมาร้อยละ 31.61 มีรายได้ประจำอยู่ในระดับต่ำกว่า 3,001 บาทต่อเดือน และจำนวนนิสิตที่มีรายได้ประจำต่อเดือนอยู่ในระดับ 5,001-6,000 บาทเท่ากับจำนวนนิสิตที่มีรายได้ประจำอยู่ในระดับสูงกว่า 6,000 บาทต่อเดือน ขึ้นไป คือร้อยละ 5.00

นิสิตที่สอบตกออก ที่ประกอบอาชีพแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 41.43 มีรายได้ประจำอยู่ในระดับ 3,001-4,000 บาท ต่อเดือน รองลงมาร้อยละ 37.17 มีรายได้ประจำ

อยู่ในระดับต่ำกว่า 3,001 บาทต่อเดือน มีนิสิตจำนวนร้อยละ 17.14 มีรายได้ประจำอยู่ในระดับ 4,000-5,000 บาทต่อเดือน และนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 1.43 มีรายได้ประจำต่อเดือนอยู่ในระดับสูงกว่า 6,000 บาทขึ้นไป

สำหรับนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออกและประกอบอาชีพแล้วนั้น พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 43.66 มีรายได้ประจำอยู่ในระดับต่ำกว่า 3,001 บาทต่อเดือน รองลงมา ร้อยละ 25.35 มีรายได้ประจำต่อเดือนในระดับ 3,001-400 บาทต่อเดือน และมีนิสิตจำนวนร้อยละ 16.90 มีรายได้ประจำอยู่ในระดับ 4,001-5,000 บาทต่อเดือน และร้อยละ 8.45 มีรายได้ประจำต่อเดือนสูงกว่า 6,000 บาทขึ้นไป ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 5.64 มีรายได้ประจำอยู่ในระดับ 5,001-6,000 บาทต่อเดือน

ส่วนนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี ที่ประกอบอาชีพแล้วนั้น พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 39.53 มีรายได้ประจำอยู่ในระดับต่ำกว่า 3,001 บาทต่อเดือน รองลงมา ร้อยละ 30.23 มีรายได้ประจำอยู่ในระดับ 3,001-4,000 บาทต่อเดือน นอกจากนี้ยังพบว่า มีจำนวนนิสิตร้อยละ 20.93 มีรายได้ประจำอยู่ในระดับ 4,001-5,000 บาทต่อเดือน และร้อยละ 6.98 มีรายได้ประจำอยู่ในระดับ 5,001-6,000 บาทต่อเดือน ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 2.33 มีรายได้ประจำต่อเดือนอยู่ในระดับสูงกว่า 6,000 บาทขึ้นไป

4. ผู้ที่ช่วยรับผิดชอบค่าใช้จ่ายขณะที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ พบว่า นิสิตออกกลางคันทั้งหมด ส่วนใหญ่ร้อยละ 46.81 มีบิดามารดาเป็นผู้ช่วยรับผิดชอบค่าใช้จ่าย ขณะที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ รองลงมาคือร้อยละ 27.98 มีบิดาเป็นผู้ช่วยรับผิดชอบ และมีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 1.66 มีญาติเป็นผู้รับผิดชอบ และเมื่อพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า

นิสิตที่ลาออกเอง ส่วนใหญ่ร้อยละ 44.21 มีบิดามารดาเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย ขณะที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ รองลงมาคือร้อยละ 33.68 มีบิดาเป็นผู้ที่ช่วยรับผิดชอบค่าใช้จ่าย และมีจำนวนนิสิตร้อยละ 8.42 มีมารดาเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายและร้อยละ 7.37 ช่วยตนเองโดยการทำงานพิเศษ นอกจากนี้ มีนิสิตที่มีญาติเป็นผู้รับผิดชอบมีจำนวนเท่ากับบุคคลอื่น ๆ เช่น สามี ภรรยา และ อาจารย์ เป็นต้น เป็นผู้รับผิดชอบ คือร้อยละ 3.16

นิสิตที่สอบตกออก พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 65.63 มีบิดามารดา เป็นผู้รับผิดชอบ

ชอคค่าใซจ่ายขณะที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ รองลงมาคือร้อยละ 10.79 ช่วยตนเองโดยการทำงานพิเศษ และมีนิสิตจำนวนร้อยละ 9.80 มีมารดาเป็นผู้รับผิดชอบ และจำนวนร้อยละ 9.80 นอกจากนั้น มีนิสิตจำนวนร้อยละ 8.82 มีบิดาเป็นผู้รับผิดชอบ ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 1.96 มีบุคคลอื่น ๆ เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย เช่น สามเณรภรรยา เป็นต้น

ส่วนนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 43.93 มีบิดามารดาเป็นผู้ช่วยรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในขณะที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพรองลงมาคือร้อยละ 32.71 มีบิดาและมารดาเป็นผู้รับผิดชอบและมีจำนวนนิสิตร้อยละ 10.28 ช่วยตนเองโดยการทำงานพิเศษ และจำนวนร้อยละ 8.41 มีมารดาเป็นผู้รับผิดชอบ นอกจากนั้นยังมีนิสิตจำนวนร้อยละ 2.80 มีญาติเป็นผู้รับผิดชอบ ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 1.87 มีบุคคลอื่น ๆ เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย เช่น อาจารย์ เป็นต้น

สำหรับนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 38.60 มีบิดาและมารดาเป็นผู้ช่วยรับผิดชอบค่าใช้จ่ายขณะที่ยังไม่ได้รับการประกอบอาชีพรองลงมาร้อยละ 31.58 มีมารดาเป็นผู้รับผิดชอบ และมีนิสิตจำนวนร้อยละ 22.81 มีบิดาเป็นผู้รับผิดชอบ ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 7.01 ช่วยตนเองโดยการทำงานพิเศษ

5. ประเภทของรายได้ประจำที่ได้รับทั้งหมด เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน
พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทั้งหมด ส่วนใหญ่มีร้อยละ 49.31 มีรายได้ประจำที่ได้รับทั้งหมดเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน จัดอยู่ในประเภทรายได้เท่ากับรายจ่ายรองลงมาคือร้อยละ 26.59 มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย และเมื่อพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า

นิสิตที่ลาออกเอง ส่วนใหญ่ร้อยละ 50.53 มีรายได้ที่ได้รับทั้งหมดเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายแต่ละเดือนจัดอยู่ในประเภทรายได้เท่ากับรายจ่ายรองลงมาคือร้อยละ 29.47 มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 20.00 มีรายได้น้อยกว่ารายจ่าย

นิสิตที่สอบตกออก พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 51.96 มีรายได้ที่ได้รับทั้งหมดเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายแต่ละเดือน อยู่ในประเภทรายได้เท่ากับรายจ่ายรองลงมาร้อยละ 24.51 มีรายได้น้อยกว่ารายจ่าย ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 23.53 มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย

ส่วนนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก นั้น ส่วนใหญ่ร้อยละ 42.99 มีรายได้ที่ได้รับทั้งหมดเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน จัดอยู่ในประเภทรายได้เท่ากับรายจ่ายรองลงมาร้อยละ 30.84 มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 26.17 มีรายได้น้อยกว่ารายจ่าย

สำหรับที่นิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี ส่วนใหญ่ร้อยละ 54.38 มีรายได้ที่ได้รับทั้งหมดเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน จัดอยู่ในประเภท รายได้เท่ากับรายจ่าย รองลงมาร้อยละ 26.32 มีรายได้น้อยกว่ารายจ่าย ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 19.30 มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย

6. สถานที่พักอาศัย พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทั้งหมด ส่วนใหญ่ร้อยละ 53.18 พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา รองลงมาคือร้อยละ 22.99 พักบ้านเช่า และมีนิสิตจำนวนร้อยละ 15.79 อาศัยอยู่บ้านญาติ และนิสิตจำนวนน้อยที่สุดอาศัยอยู่ที่อื่น ๆ เช่น วัด ร้อยละ 1.05

นิสิตที่สอบตกออก ส่วนใหญ่ร้อยละ 57.84 อาศัยอยู่กับบิดามารดา รองลงมา ร้อยละ 19.61 อาศัยอยู่บ้านเช่า และจำนวนนิสิตที่อาศัยอยู่หอพัก เท่ากับจำนวนนิสิตที่อาศัยอยู่ที่อื่น ๆ เช่น วัด หน่วยราชการ คือร้อยละ 3.92

ส่วนนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก นั้น ส่วนใหญ่ร้อยละ 49.53 อาศัยอยู่กับ บิดา และหรือ มารดา รองลงมาร้อยละ 28.04 อาศัยอยู่กับบ้านเช่า และนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 1.87 อาศัยอยู่ที่อื่น ๆ เช่น บ้านอาจารย์ บ้านเช่าชื่อของตนเอง เป็นต้น

สำหรับนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 57.89 อาศัยอยู่กับบิดาและหรือมารดารองลงมาร้อยละ 24.56 อาศัยอยู่บ้านเช่า และมีนิสิตจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 1.75 อาศัยอยู่ที่บ้านของตนเอง

7. ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดา พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทั้งหมด ส่วนใหญ่ ร้อยละ 33.24 มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา รองลงมาร้อยละ 21.33 มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา และบิดามีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 12.74 และเมื่อพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า

นิสิตที่ลาออกเองส่วนใหญ่ร้อยละ 32.63 มีบิดาที่มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา รองลงมาร้อยละ 22.10 มีบิดาที่มีการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และมีนิสิตจำนวนร้อยละ 18.95 มีบิดา มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าประถมศึกษา และมีจำนวนร้อยละ 14.74 บิดามีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 11.58 บิดามีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

นิสิตที่สอบตกออก พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 26.47 มีบิดาที่มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา รองลงมา มีนิสิตจำนวนเท่ากัน คือร้อยละ 21.57 เป็นนิสิตที่มีบิดามีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าประถมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 13.72 มีบิดาที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ส่วนนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก นั้น ส่วนใหญ่ร้อยละ 40.19 มีบิดาที่มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา รองลงมาคือร้อยละ 18.69 มีบิดาที่มีการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และมีนิสิตจำนวนร้อยละ 15.89 มีบิดามีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 10.28 มีบิดาที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

สำหรับนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 33.33 ศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา รองลงมาคือร้อยละ 24.56 มีบิดาที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา และมีนิสิตจำนวนร้อยละ 19.30 มีบิดามีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา และจำนวนร้อยละ 14.03 บิดามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 8.78 บิดามีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

8. ระดับการศึกษาสูงสุดของมารดา พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทั้งหมด ส่วนใหญ่ร้อยละ 41.00 มีมารดามีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา รองลงมาคือร้อยละ 26.59 มีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา และมารดามีการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 8.59 และ เมื่อพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า

นิสิตที่ลาออกเอง ส่วนใหญ่ร้อยละ 36.84 มีมารดามีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา รองลงมา ร้อยละ 26.22 มีมารดามีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าประถมศึกษา ส่วนนิสิตที่ลาออกมีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 8.42 มีมารดามีการศึกษาระดับอุดมศึกษา

นิสิตสอบตกออก พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 46.08 มีมารดาที่มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา รองลงมาคือร้อยละ 24.51 มีมารดาที่มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าประถมศึกษา และนิสิตที่สอบตกออกมีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 7.84 มีมารดาที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ส่วนนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก นั้น ส่วนใหญ่ร้อยละ 41.12 มีมารดาที่มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา รองลงมาร้อยละ 27.10 มีมารดาที่มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าประถมศึกษา และนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 7.84 มีมารดาที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา

สำหรับนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี ส่วนใหญ่ร้อยละ 38.60 มีมารดาที่มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา รองลงมาร้อยละ 29.82 มีมารดาที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา และนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 7.01 มีมารดาที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

9. สถานภาพสมรสของบิดามารดา พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทั้งหมด ส่วนใหญ่ร้อยละ 70.64 และมารดาอยู่ด้วยกัน รองลงมาร้อยละ 13.30 มีบิดามารดาถึงแก่กรรม และมีบิดามารดาถึงแก่กรรมมีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 3.60 และ เมื่อพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า

นิสิตที่ลาออกเอง ส่วนใหญ่ร้อยละ 64.21 มีบิดามารดาอยู่ร่วมกัน รองลงมาร้อยละ 17.89 บิดาหรือมารดาของนิสิตถึงแก่กรรม นิสิตจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 5.26 ที่บิดามารดาแยกกันอยู่โดยมิได้หย่า ส่วนนิสิตที่มีบิดาและมารดาถึงแก่กรรม กับบิดามารดาหย่า มีจำนวนเท่ากัน คือร้อยละ 6.32

นิสิตที่สอบตกออก พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 76.47 มีบิดามารดาอยู่ร่วมกัน รองลงมาร้อยละ 11.77 บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 1.96 มีบิดามารดาแยกกันอยู่โดยมิได้หย่า

ส่วนนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก นั้นพบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 70.09 มีบิดามารดา

อยู่ร่วมกัน รองลงมาร้อยละ 11.22 บิดามารดาหย่า ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คิดร้อยละ

2.80 มีบิดาและมารดาถึงแก่กรรม

ส่วนนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี นั้น พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 71.93 มีบิดามารดาอยู่ร่วมกัน รองลงมาร้อยละ 14.04 มีบิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 1.75 มีบิดาและมารดาถึงแก่กรรม และบิดามารดาแยกกันอยู่โดยมิได้หย่า

10. อาชีพของบิดา พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทั้งหมด ส่วนใหญ่ร้อยละ 39.33

มีบิดาประกอบอาชีพค้าขาย รองลงมาคือร้อยละ 26.04 ประกอบอาชีพรับราชการ และเมื่อพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า

นิสิตที่ออกเอง ส่วนใหญ่ร้อยละ 35.79 มีบิดาประกอบอาชีพค้าขาย รองลงมา ร้อยละ 24.21 บิดามีอาชีพรับราชการ ส่วนบิดาของนิสิตที่ทำงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 3.16

นิสิตที่สอบตกออก พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 45.10 มีบิดาประกอบอาชีพค้าขาย รองลงมา รองลงมาร้อยละ 23.53 บิดามีอาชีพรับราชการ ส่วนบิดาของนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 3.92 ประกอบอาชีพส่วนตัว

ส่วนนิสิตที่ตกจำหน่ายชื่อออก นั้นพบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 38.32 มีบิดาประกอบอาชีพค้าขาย รองลงมาร้อยละ 24.30 มีบิดาประกอบอาชีพรับราชการ และบิดาของนิสิตที่ทำงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 5.61

สำหรับนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี นั้น พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 38.60 มีบิดาประกอบอาชีพค้าขาย รองลงมาร้อยละ 35.08 มีบิดามารดาประกอบอาชีพรับราชการ ส่วนบิดาของนิสิตที่ประกอบอาชีพส่วนตัวมีจำนวนเท่ากับบิดาที่ทำงานรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 7.02

11. อาชีพของมารดา พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทั้งหมด ส่วนใหญ่ร้อยละ 39.89 มีมารดาประกอบอาชีพค้าขาย รองลงมาคือร้อยละ 24.10 ประกอบอาชีพรับราชการ และเมื่อ

พิจารณาตามประเภทออกกลางคืน พบว่า

นิสิตที่ลาออกเอง ส่วนใหญ่ร้อยละ 36.84 มีมารดาประกอบอาชีพค้าขาย รองลงมาร้อยละ 27.34 มารดามีอาชีพรับราชการ และมารดาของนิสิตที่ทำงานรัฐวิสาหกิจมีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 3.16

นิสิตที่สอบตกออก พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 41.18 มารดาประกอบอาชีพค้าขาย รองลงมาร้อยละ 21.57 มารดามีอาชีพรับราชการ และมารดาของนิสิตที่ทำงานรัฐวิสาหกิจมีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 4.90

ส่วนนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 39.25 มารดาประกอบอาชีพค้าขาย รองลงมาร้อยละ 23.37 มารดามีอาชีพรับราชการ และมารดาของนิสิตที่ทำงานรัฐวิสาหกิจมีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 2.80

สำหรับนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี นั้นพบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 43.86 มีมารดาประกอบอาชีพรับราชการ และมารดาของนิสิตที่ประกอบอาชีพอื่น ๆ แม่บ้าน มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 3.51

ตารางที่ 5 ภูมิหลังของนิสิตที่ออกกลางคัน ด้านการศึกษา จำนวนตามประเภทการออกกลางคัน

ประเภทการออกกลางคัน ภูมิหลัง	ลาออก		สอบตกออก		ถูกจำหน่ายชื่อออก		ไม่สำเร็จการศึกษา ภายใน 5 ปี		รวม	
	จำนวน (N=95)	ร้อยละ	จำนวน (N=102)	ร้อยละ	จำนวน (N=107)	ร้อยละ	จำนวน (N=57)	ร้อยละ	จำนวน (N=361)	ร้อยละ
วุฒิการศึกษาสูงสุดก่อนเข้าศึกษาในระดับ ปริญญาโท										
ปริญญาตรี	73	76.84	83	91.18	80	74.77	45	78.95	291	80.61
ประกาศนียบัตรชั้นสูง	6	6.32	2	1.96	9	8.41	5	8.75	22	6.09
ปริญญาโท	8	9.47	2	1.96	16	14.95	4	7.02	31	8.59
อื่น ๆ (ไปรกระบุ)	7	7.37	6	4.90	2	1.87	3	5.26	17	4.71
สถาบันการศึกษาที่สำเร็จ										
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	38	40.00	29	28.43	54	50.47	16	28.08	137	37.95
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	11	11.58	18	17.65	6	5.61	9	15.79	44	12.19
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	3	3.16	8	5.88	1	0.93	1	1.75	11	3.05
มหาวิทยาลัยศิลปากร	2	2.11	2	1.96	4	3.74	3	5.26	11	3.05
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	8	8.42	5	4.90	4	3.74	3	5.26	20	5.54
มหาวิทยาลัยมหิดล	-	-	-	-	1	0.93	1	1.75	2	0.55
มหาวิทยาลัยรามคำแหง	9	9.47	15	14.71	11	10.28	9	15.79	44	12.19
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า	9	9.47	5	4.90	4	3.74	3	5.26	21	5.82
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	-	-	1	0.98	-	-	1	1.75	2	0.55
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	6	6.31	5	4.90	1	0.93	4	7.02	16	4.43
มหาวิทยาลัยขอนแก่น	2	2.11	2	1.98	3	2.81	-	-	7	1.94

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ประเภทการออกกลางคืน ภูมิหลัง	ลาออก		สอบตกออก		ถูกจำหน่ายชื่อออก		ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี		รวม	
	จำนวน (N=96)	ร้อยละ	จำนวน (N=102)	ร้อยละ	จำนวน (N=107)	ร้อยละ	จำนวน (N=57)	ร้อยละ	จำนวน (N=381)	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	1	1.05	1	0.98	1	0.93	1	1.75	4	1.10
สถาบันฝึกอบรมกฎหมายแห่ง เนติบัณฑิตยสภา	1	1.05	-	-	3	2.81	4	7.02	8	2.22
สถาบันการศึกษาเอกชน	3	3.16	10	9.80	12	11.21	2	3.52	27	7.48
สถาบันการศึกษาต่างประเทศ	2	2.11	3	2.95	2	1.87	-	-	7	1.94
คณะวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิต										
ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย										
เศรษฐศาสตร์	10	10.53	4	3.92	8	7.48	11	19.30	33	9.14
พาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี	12	12.63	27	26.48	22	20.56	7	12.28	68	18.84
เศรษฐศาสตร์	2	2.11	3	2.94	1	0.93	2	3.51	8	2.22
รัฐศาสตร์	6	6.31	4	3.92	10	9.36	2	3.51	22	6.09
วิศวกรรมศาสตร์	26	29.47	25	24.51	26	24.30	7	12.28	86	23.82
วิทยาศาสตร์	7	7.37	11	10.78	7	6.54	2	3.51	27	7.48
สถาปัตยกรรมศาสตร์	4	4.21	-	--	7	6.54	2	3.51	13	3.60
เภสัชศาสตร์	2	2.11	-	-	1	0.93	1	1.75	4	1.10
นิติศาสตร์	17	17.89	16	16.69	17	15.89	13	22.81	63	17.45
อักษรศาสตร์	7	7.37	11	10.78	7	6.54	5	8.77	30	8.31
นิเทศศาสตร์	-	-	1	0.98	1	0.93	5	8.77	7	1.95

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ประเภทการออกกลางคืน ภูมิหลัง	ลาออก		สอบตกออก		ถูกจำหน่ายชื่อออก		ไม่สำเร็จการศึกษา ภายใน 5 ปี		รวม	
	จำนวน (N=95)	ร้อยละ	จำนวน (N=102)	ร้อยละ	จำนวน (N=107)	ร้อยละ	จำนวน (N=57)	ร้อยละ	จำนวน (N=361)	ร้อยละ
เหตุผลที่เข้าศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	4	4.21	6	5.88	6	4.67	4	7.02	19	5.26
ต้องการเพิ่มเงินเดือน หรือปรับวุฒิ	4	4.21	6	5.88	6	4.67	4	7.02	19	5.26
เพื่อเพิ่มวุฒิ หรือต้องการหาความรู้เพิ่มเติม	69	68.31	59	57.84	66	61.68	34	59.65	222	61.49
เพื่อความก้าวหน้าในอาชีพที่ปฏิบัติอยู่	15	15.79	13	12.75	19	17.76	8	14.04	55	15.24
เพื่อรอหางานทำ	9	9.47	22	21.75	14	13.09	9	15.79	54	14.98
เรียนตามเพื่อน	2	2.11	-	-	2	1.87	1	1.75	5	1.39
ต้องการเปลี่ยนงาน	2	2.11	2	1.96	1	0.93	1	1.75	6	1.66
ถ้าผ่านประกอบอาชีพแล้ว ลักษณะการมาศึกษาต่อ										
คือ	(N=60)		(N=70)		(N=71)		(N=43)		(N=244)	
ลาเรียนเต็มเวลา	13	21.67	6	8.57	6	7.04	6	18.60	32	13.11
ลาเรียนบางเวลา	7	11.67	15	21.43	25	35.21	7	16.28	54	22.13
ไม่ได้ลาเรียน	40	66.66	49	70.00	41	57.75	28	65.12	158	64.76

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ประเภทการออกกลางคืน ภูมิหลัง	ส่งออก		สอบตกออก		ถูกจำหน่ายชื่อออก		ไม่สำเร็จการศึกษา ภายใน 5 ปี		รวม	
	จำนวน (N=65)	ร้อยละ	จำนวน (N=102)	ร้อยละ	จำนวน (N=107)	ร้อยละ	จำนวน (N=57)	ร้อยละ	จำนวน (N=361)	ร้อยละ
ความขัดแย้งกับอาจารย์ผู้สอน										
มี	16	16.84	12	11.76	21	19.63	10	17.54	59	16.34
ไม่มี	79	83.16	90	88.24	86	80.37	47	82.46	302	83.66
ถ้ามีความขัดแย้งกับอาจารย์ผู้สอน. สาเหตุของ										
ความขัดแย้งคือ	(N=16)		(N=12)		(N=21)		(N=10)		(N=59)	
ขัดแย้งด้านวิชาการ	9	56.25	9	75.00	17	80.95	10	100.00	45	76.27
ขัดแย้งเรื่องส่วนตัว	7	43.75	3	25.00	4	19.05	-	-	14	32.73
ปัญหาในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนนิสิต										
มีปัญหา	12	12.63	7	6.88	18	16.82	3	5.26	40	11.08
ไม่มีปัญหา	83	87.37	95	93.14	89	83.18	54	94.74	321	88.92
สนใจกฎ ระเบียบ และประกาศต่าง ๆ										
ของสถานศึกษามากน้อยเพียงใด										
มากที่สุด	8	8.42	10	9.80	10	9.35	7	12.28	35	9.69
มาก	21	22.11	19	18.63	42	39.24	12	21.05	84	26.04
ปานกลาง	36	37.69	47	46.08	32	29.91	22	38.60	137	37.95
น้อย	17	17.89	12	11.76	17	15.89	15	26.32	61	16.90
น้อยที่สุด	13	13.69	14	13.73	6	5.61	1	1.75	34	9.42

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ประเภทการออกกลางคืน ภูมิหลัง	ลาออก		สอบตกออก		ถูกจำหน่ายชื่อออก		ไม่สำเร็จการศึกษา ภายใน 5 ปี		รวม	
	จำนวน (N=95)	ร้อยละ	จำนวน (N=102)	ร้อยละ	จำนวน (N=107)	ร้อยละ	จำนวน (N=57)	ร้อยละ	จำนวน (N=361)	ร้อยละ
ในช่วงสุดท้ายที่ศึกษาอยู่ที่บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย <u>เรียนรายวิชา</u> (Course work)ครบตามหลักสูตรระดับปริญญา มหาบัณฑิตแล้วหรือยัง										
ครบตามหลักสูตรแล้ว	31	32.63	24	23.53	36	35.51	57	100.00	150	41.55
ยังไม่ครบตามหลักสูตร	64	67.37	78	76.47	69	64.49	-	-	211	58.45
ในช่วงสุดท้ายที่ศึกษาอยู่ที่บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย <u>ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์</u> แล้วหรือยัง										
ลงทะเบียนครบหลักสูตรแล้ว	6	6.42	-	-	21	19.63	19	33.34	48	13.30
ลงทะเบียนไปบ้างแล้ว	25	26.32	-	-	35	32.71	38	66.66	96	27.15
ยังไม่ลงทะเบียนเลย	62	65.26	102	100.00	51	47.66	-	-	215	59.55
ถ้าลงทะเบียนวิทยานิพนธ์แล้ว มีปัญหาในการทำ วิทยานิพนธ์หรือไม่										
มี	(N=33)				(N=56)		(N=57)		(N=140)	
ไม่มี	30	90.91	-	-	35	62.50	54	94.74	119	61.51
ไม่มี	3	9.09	-	-	21	37.50	3	5.26	27	18.49

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ประเภทการออกกลางคืน ภูมิหลัง	ลาออก		สอบตกออก		ถูกจำหน่ายชื่อออก		ไม่สำเร็จการศึกษา ภายใน 5 ปี		รวม	
	จำนวน (N=85)	ร้อยละ	จำนวน (N=102)	ร้อยละ	จำนวน (N=107)	ร้อยละ	จำนวน (N=57)	ร้อยละ	จำนวน (N=361)	ร้อยละ
<p>ถ้ามีปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ปัญหาที่คิดว่า เป็นอุปสรรคต่อการสำเร็จการศึกษา คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)</p> <p>(N=30)</p> <p>ไม่มีเวลาที่จะอุทิศให้กับการทำ วิทยานิพนธ์อย่างเต็มที่</p> <p>มีปัญหาเรื่องเครื่องมือในการวิจัย</p> <p>งบประมาณไม่พอ เนื่องจากค่าใช้จ่าย ในการทำวิทยานิพนธ์สูงมาก</p> <p>มีความจำเป็นต้องเปลี่ยน เรื่องที่จะทำ วิจัย เนื่องจากมีอุปสรรคทางด้าน วิชาการ</p> <p>เรื่องที่ทำวิจัยยากเกินไป</p> <p>มีความขัดแย้งส่วนตัวกับอาจารย์</p> <p>ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์</p> <p>มีความขัดแย้งด้านวิชาการในการ ทำวิทยานิพนธ์กับอาจารย์ที่ปรึกษา</p>					(N=35)		(N=54)		(N=119)	
	25	83.33	-	-	34	97.14	45	83.33	104	87.39
	12	40.00	-	-	8	25.71	8	16.67	30	25.21
	4	13.33	-	-	6	22.86	6	11.11	18	15.13
	2	6.67	-	-	4	11.43	5	9.26	11	9.24
	8	20.00	-	-	6	17.14	10	18.52	22	18.49
	1	3.33	-	-	2	5.71	6	11.11	9	7.56
	1	3.33	-	-	3	8.57	3	5.56	7	5.88

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ประเภทการออกกลางคืน ภูมิหลัง	ลาออก		สอบตกออก		ถูกจำหน่ายชื่อออก		ไม่สำเร็จการศึกษา ภายใน 5 ปี		รวม	
	จำนวน (N=95)	ร้อยละ	จำนวน (N=102)	ร้อยละ	จำนวน (N=107)	ร้อยละ	จำนวน (N=57)	ร้อยละ	จำนวน (N=301)	ร้อยละ
ลำบากในการเข้าพบอาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์	7	23.33	-	-	9	25.71	39	72.22	55	46.22
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไม่มี เวลาให้คำปรึกษาอย่างเพียงพอ	14	46.67	-	-	5	14.28	33	68.11	52	43.70
เกิดความเชื่อหน่ายในการทำวิทยานิพนธ์ ต่อให้สำเร็จ เนื่องจากใช้ เวลาในการทำวิทยานิพนธ์ ไม่ ต่อเนื่องกัน	13	43.33	-	-	11	31.43	28	51.85	52	43.70
อื่น ๆ	5	16.67	-	-	7	20.00	8	14.81	20	16.81

จากตารางที่ 5 ภูมิหลังของนิสิตที่ออกกลางคัน ด้านการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. วุฒិการศึกษาสูงสุดก่อนเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิต พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทั้งหมดส่วนใหญ่ร้อยละ 80.61 มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาบัณฑิต รองลงมาคือร้อยละ 8.59 มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาโทบัณฑิต และเมื่อพิจารณาตามประเภทการออกกลางคันพบว่า

นิสิตที่ลาออกเอง ส่วนใหญ่ร้อยละ 76.84 มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต รองลงมาร้อยละ 9.47 มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิตและร้อยละ 7.97 มีวุฒิการศึกษาอื่น ๆ เช่น เนติบัณฑิตฯ นิสิตที่มีวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงมีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 6.32

นิสิตที่สอบตกออก พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 91.18 มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตรองลงมาร้อยละ 4.09 มีวุฒิการศึกษาอื่น ๆ เช่น เนติบัณฑิตฯ และนิสิตที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิตมีจำนวน เท่ากับนิสิตที่มีวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง เป็นจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 1.96

ส่วนนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก นั้นส่วนใหญ่ร้อยละ 74.77 มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิต รองลงมาคือร้อยละ 14.95 มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิตและร้อยละ 8.41 มีวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 1.87 มีวุฒิการศึกษาอื่น ๆ เช่น เนติบัณฑิต ฯ

สำหรับนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 78.95 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต รองลงมาร้อยละ 8.77 มีวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง และร้อยละ 7.02 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 5.26 มีวุฒิการศึกษาอื่น ๆ เช่น เนติบัณฑิต ฯ

2. สถาบันการศึกษาที่สำเร็จการศึกษาสูงสุดก่อนเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทบัณฑิต พบว่านิสิตที่ออกกลางคันทั้งหมด ส่วนใหญ่ร้อยละ 37.95 สำเร็จการศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รองลงมาคือสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีจำนวน

เท่ากัน คือร้อยละ 12.19 และพบว่าร้อยละ 7.48 สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาเอกชน และร้อยละ 5.54 สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิไลฒ และมีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 0.55 สำเร็จการศึกษามาจากมหาวิทยาลัยมหิดล และ เมื่อพิจารณาตามประเภทออกกลางคืนพบว่า

นิสิตที่ลาออก ส่วนใหญ่ร้อยละ 40.00 สำเร็จการศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รองลงมาร้อยละ 11.58 สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และพบว่าสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงและสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้ามีจำนวนเท่ากัน คือร้อยละ 9.47 และมีจำนวนน้อยที่สุดเท่ากันคือร้อยละ 1.05 สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และสำนักฝึกอบรมกฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา

นิสิตที่สอบตกออก ส่วนใหญ่ร้อยละ 28.43 สำเร็จการศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รองลงมาคือร้อยละ 17.65 สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นอกจากนี้ยังพบว่า มีจำนวนร้อยละ 14.71 สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง และมีร้อยละ 9.80 สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาเอกชน และมีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 0.98 สำเร็จการศึกษาจากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

นิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก ส่วนใหญ่ร้อยละ 50.47 สำเร็จการศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รองลงมาคือร้อยละ 11.21 สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาเอกชน และร้อยละ 10.28 สำเร็จจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง และพบว่านิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุดเท่ากันคือร้อยละ 0.93 สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ส่วนนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาใน 5 ปี ส่วนใหญ่ร้อยละ 28.08 สำเร็จการศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รองลงมาที่มีจำนวนเท่ากันคือร้อยละ 15.79 สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยรามคำแหง และมีนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุดเท่ากัน คือ ร้อยละ 1.75 สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

3. คณะวิชาที่ศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิต ที่บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทั้งหมด ส่วนใหญ่ร้อยละ 29.82 เป็นนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ รองลงมาคือร้อยละ 18.44 เป็นนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และพบว่าร้อยละ 17.45 เป็นนิสิตคณะนิติศาสตร์ และนิสิตที่มีจำนวนออกกลางคั้นน้อยที่สุด คือร้อยละ 1.10 เป็นนิสิตคณะ เกษศาสตร์ และเมื่อพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า

นิสิตที่ลาออกเองส่วนใหญ่ร้อยละ 29.47 เป็นนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ รองลงมา ร้อยละ 17.89 เป็นนิสิตคณะนิติศาสตร์ ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุดเท่ากัน คือร้อยละ 2.11 เป็นนิสิตคณะ เศรษฐศาสตร์ และคณะ เกษศาสตร์

นิสิตที่สอบตกออก พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 26.48 เป็นนิสิตที่คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี รองลงมา ร้อยละ 24.51 เป็นนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ และร้อยละ 16.69 เป็นนิสิตคณะนิติศาสตร์ นิสิตที่สอบตกออกคณะวิทยาศาสตร์และคณะอักษรศาสตร์มีจำนวน เท่ากันคือ ร้อยละ 10.78 และนิสิตคณะนิเทศศาสตร์มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 0.98

ส่วนนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก นั้น พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 24.30 เป็นนิสิตคณะ วิศวกรรมศาสตร์ รองลงมา ร้อยละ 20.56 เป็นนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และร้อยละ 15.89 เป็นนิสิตคณะนิติศาสตร์ นิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก คณะวิทยาศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และ อักษรศาสตร์ มีจำนวนเท่ากัน คือร้อยละ 8.54 ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุดเท่ากันเป็น นิสิตคณะ เศรษฐศาสตร์ และคณะ เกษศาสตร์ และคณะนิเทศศาสตร์ คือร้อยละ 0.93

สำหรับนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี นั้น พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 22.81 เป็นนิสิตคณะนิติศาสตร์ รองลงมา ร้อยละ 19.30 เป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ และร้อยละ 21.28 เป็นนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 1.75 เป็นนิสิตคณะ เกษศาสตร์

4. เหตุผลที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทบัณฑิตที่ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทั้งหมด ส่วนใหญ่ร้อยละ 61.49 มีเหตุผลที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท บัณฑิต ที่บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพราะต้องการเพิ่มคุณวุฒิหรือต้องการหาความรู้

เพิ่มเติม รองลงมาคือร้อยละ 15.24 เข้าศึกษาต่อเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพที่ปฏิบัติอยู่และมีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 1.39 เข้าศึกษาต่อเพราะเรียนตามเพื่อน และ เมื่อพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า

นิสิตที่ลาออกเอง ส่วนใหญ่ร้อยละ 66.13 เข้าศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิตที่บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อต้องการเพิ่มคุณวุฒิหรือต้องการหาความรู้เพิ่มเติม รองลงมาคือร้อยละ 15.79 ต้องการความก้าวหน้าในอาชีพที่ปฏิบัติอยู่และร้อยละ 9.47 เพื่อรอหางานทำ ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 2.11 เข้าศึกษาที่บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อต้องการเปลี่ยนงาน และ เรียนตามเพื่อน

นิสิตที่สอบตกออก พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 57.84 เข้าศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิตที่บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อต้องการเพิ่มคุณวุฒิ หรือต้องการหาความรู้เพิ่มเติม 57.84 รองลงมาร้อยละ 21.57 เข้าศึกษาเพราะรอหางานทำและร้อยละ 12.75 เพื่อความก้าวหน้าในอาชีพที่ปฏิบัติอยู่ ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 1.96 เข้าศึกษาเพราะต้องการเปลี่ยนงาน

ส่วนนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก นั้น พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 61.68 เข้าศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพราะต้องการเพิ่มวุฒิ เพื่อต้องการหาความรู้เพิ่มเติม รองลงมาคือร้อยละ 17.76 เพื่อความก้าวหน้าในอาชีพที่ปฏิบัติอยู่ และร้อยละ 13.00 เพื่อรอหางานทำ ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 0.93 เข้าศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพราะต้องการเปลี่ยนงาน

สำหรับนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี นั้น พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 59.65 เข้าศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิตที่บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพราะต้องการเพิ่มคุณวุฒิหรือต้องการหาความรู้เพิ่มเติม รองลงมาคือร้อยละ 15.79 เพื่อรอหางานทำ และนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 1.75 เข้าศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพราะเรียนตามเพื่อน และต้องการเปลี่ยนงาน

5. ลักษณะการลาศึกษาต่อ พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทั้งหมดที่ประกอบอาชีพแล้ว ส่วนใหญ่ร้อยละ 64.67 ไม่ได้ลาเรียน รองลงมาคือร้อยละ 22.13 ลาเรียน บางเวลา

และมีเพียงร้อยละ 13.11 เท่านั้นที่ลาเรียนเต็มเวลา และเมื่อพิจารณาตามประเภทการออกกลางคืน พบว่า

นิสิตที่ลาออกเอง ส่วนใหญ่ร้อยละ 66.66 ไม่ได้ลาเรียน รองลงมาร้อยละ 21.67 ลาเรียนเต็มเวลา ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 11.87 ลาเรียนบางเวลา

นิสิตที่สอบตกออก พบว่าส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.00 ไม่ได้ลาเรียน รองลงมาร้อยละ 21.43 ลาเรียนบางเวลา ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 8.57 ลาเรียนเต็มเวลา

ส่วนนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก นั้น พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 57.75 ไม่ได้ลาเรียน รองลงมาร้อยละ 35.21 ลาเรียนบางเวลา และนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 7.04 ลาเรียนเต็มเวลา

สำหรับนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี ก็พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 65.12 ไม่ได้ลาเรียน รองลงมาร้อยละ 18.60 ลาเรียนเต็มเวลาและมีนิสิตจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 16.28 ลาเรียนบางเวลา

6. ความขัดแย้งกับอาจารย์ผู้สอน พบว่านิสิตที่ออกกลางคืนทั้งหมด ไม่มีความขัดแย้งกับอาจารย์ผู้สอนร้อยละ 83.66 และมีความขัดแย้งกับอาจารย์ผู้สอนร้อยละ 16.34 และเมื่อพิจารณาตามประเภทการออกกลางคืน พบว่า

นิสิตที่ลาออกเอง ไม่มีความขัดแย้งกับอาจารย์ผู้สอน ร้อยละ 83.16 และมีความขัดแย้งกับอาจารย์ผู้สอนร้อยละ 16.84

นิสิตที่สอบตกออก พบว่าไม่มีความขัดแย้งกับอาจารย์ผู้สอนร้อยละ 80.37 และมีความขัดแย้งกับอาจารย์ผู้สอนร้อยละ 19.63

สำหรับนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี พบว่าไม่มีความขัดแย้งกับอาจารย์ผู้สอนร้อยละ 82.46 และมีความขัดแย้งกับอาจารย์ผู้สอนร้อยละ 17.54

สำหรับสาเหตุของความขัดแย้งกับอาจารย์ผู้สอน นั้น พบว่านิสิตที่ออกกลางคัน ทั้งหมดที่มีความขัดแย้งกับอาจารย์ผู้สอน ร้อยละ 76.27 เป็นความขัดแย้งด้านวิชาการ และ ร้อยละ 23.73 เป็นความขัดแย้งส่วนตัว และเมื่อพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า

นิสิตที่ลาออกเอง ที่มีความขัดแย้งกับอาจารย์ผู้สอนนั้น เป็นความขัดแย้งด้านวิชาการ ร้อยละ 56.25 และขัดแย้งเรื่องส่วนตัวร้อยละ 43.75

นิสิตที่สอบตก ที่มีความขัดแย้งกับอาจารย์ผู้สอนนั้น พบว่า เป็นความขัดแย้งด้านวิชาการ ร้อยละ 75.00 และขัดแย้งเรื่องส่วนตัวร้อยละ 25.00

ส่วนนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก นั้น พบว่า นิสิตที่มีความขัดแย้งกับอาจารย์ผู้สอน เป็นความขัดแย้งด้านวิชาการร้อยละ 80.95 และขัดแย้งเรื่องส่วนตัวร้อยละ 19.05

สำหรับนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี พบว่านิสิตที่มีความขัดแย้งกับอาจารย์ผู้สอน นั้น ทั้งหมดเป็นความขัดแย้งด้านวิชาการ

7. ปัญหาในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนนิสิต พบว่า นิสิตที่ออกกลางคัน ทั้งหมด ร้อยละ 88.92 ไม่มีปัญหาในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนนิสิต และมีปัญหาร้อยละ 11.08 เมื่อพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า

นิสิตที่ลาออกเอง ไม่มีปัญหาในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนนิสิต ร้อยละ 87.37 และมีปัญหาร้อยละ 12.63

นิสิตที่สอบตกออก นั้น พบว่า ไม่มีปัญหาในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนนิสิต ร้อยละ 93.14 และมีปัญหาร้อยละ 6.86

ส่วนนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก นั้น พบว่า ไม่มีปัญหาในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร้อยละ 83.18 และมีปัญหาร้อยละ 16.82

สำหรับนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี พบว่า ไม่มีปัญหาในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนนิสิตร้อยละ 94.74 และมีปัญหาร้อยละ 5.26

8. ความสนใจที่ศึกษากฎ ระเบียบ และประกาศต่าง ๆ ของสถานศึกษา พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทั้งหมด ส่วนใหญ่ร้อยละ 37.95 มีความสนใจศึกษากฎ ระเบียบ และประกาศต่าง ๆ ของสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือร้อยละ 26.04 มีความสนใจอยู่ในระดับมาก และ เมื่อพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า

นิสิตที่ลาออกเองนั้น ส่วนใหญ่ร้อยละ 37.83 มีความสนใจที่จะศึกษากฎ ระเบียบ และประกาศต่าง ๆ ของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 22.11 มีความสนใจมาก และร้อยละ 17.89 มีความสนใจน้อย และมีนิสิตจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 8.42 มีความสนใจที่จะศึกษากฎ ระเบียบ และประกาศต่าง ๆ ของสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด

นิสิตที่สอบตกออก พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 46.08 มีความสนใจที่จะศึกษากฎ ระเบียบ และประกาศต่าง ๆ ของสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 18.63 มีความสนใจมาก และร้อยละ 13.73 มีความสนใจในระดับน้อยที่สุด ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 9.80 มีความสนใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ส่วนนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก นั้น พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 39.34 มีความสนใจที่จะศึกษากฎ ระเบียบ และประกาศต่าง ๆ ของสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือร้อยละ 29.91 มีความสนใจในระดับปานกลาง และร้อยละ 15.89 มีความสนใจน้อย ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 5.61 มีความสนใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สำหรับนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี พบว่า มีความสนใจที่จะศึกษากฎ ระเบียบ และประกาศต่าง ๆ ของสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 28.60 รองลงมาคือร้อยละ 26.32 มีความสนใจน้อย และร้อยละ 21.05 มีความสนใจมาก ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 1.75 มีความสนใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

9. การเรียนรายวิชา (Course Work) ในช่วงสุดท้ายที่ศึกษาอยู่ที่บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทั้งหมด เรียนรายวิชายังไม่ครบหลักสูตรร้อยละ 58.45 และเรียนรายวิชาครบตามหลักสูตรร้อยละ 41.56 และ เมื่อพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า

นิสิตที่ลาออกเอง เรียนรายวิชายังไม่ครบหลักสูตร ร้อยละ 67.37 และเรียนรายวิชาครบตามหลักสูตรแล้ว ร้อยละ 32.63

นิสิตที่สอบตกออก พบว่า เรียนรายวิชายังไม่ครบหลักสูตร ร้อยละ 76.47 และเรียนรายวิชาครบตามหลักสูตรแล้ว ร้อยละ 23.53

ส่วนนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก นั้น พบว่า เรียนรายวิชายังไม่ครบตามหลักสูตรร้อยละ 64.49 และเรียนรายวิชาครบตามหลักสูตรแล้ว ร้อยละ 35.51

สำหรับนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี พบว่า นิสิตทั้งหมดเรียนรายวิชาครบตามหลักสูตรแล้ว

10. การลงทะเบียนนิสิต พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทั้งหมด ส่วนใหญ่ร้อยละ 59.55 ยังไม่ได้ลงทะเบียนนิสิตเลย รองลงมาคือร้อยละ 27.15 ลงทะเบียนไปบ้างแล้ว และร้อยละ 13.30 ลงทะเบียนครบตามหลักสูตรแล้ว และเมื่อพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า

นิสิตที่ลาออกเองส่วนใหญ่ร้อยละ 65.26 ยังไม่ได้ลงทะเบียนนิสิตเลย รองลงมาคือร้อยละ 26.32 ลงทะเบียนไปบ้างแล้ว ส่วนนิสิตที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 8.42 ลงทะเบียนนิสิต ครบตามหลักสูตรแล้ว

สำหรับนิสิตที่สอบตกออก ทั้งหมด ยังไม่ได้ลงทะเบียนนิสิตเลย

ส่วนนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก นั้น พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 47.66 ยังไม่ได้ลงทะเบียนเลย รองลงมาคือร้อยละ 32.71 ลงทะเบียนไปบ้างแล้ว และนิสิตจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 19.63 ลงทะเบียนนิสิตครบตามหลักสูตรแล้ว

นิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 66.66 ลงทะเบียนนิสิตไปบ้างแล้ว และลงทะเบียนครบตามหลักสูตรแล้ว ร้อยละ 33.34 และไม่มีนิสิตที่ยังไม่ได้ลงทะเบียนนิสิตเลย

11. ปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทั้งหมดที่ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์แล้ว พบว่า มีปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ร้อยละ 81.51 และไม่มีปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ร้อยละ 18.49 และเมื่อพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า

นิสิตที่ลาออกเอง ที่ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์แล้ว มีปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ร้อยละ 90.91 และไม่มีปัญหาร้อยละ 9.09

นิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก ที่ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์แล้ว มีปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ ร้อยละ 62.50 และไม่มีปัญหาร้อยละ 37.50

ส่วนนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี ที่ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์แล้วนั้น มีปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ร้อยละ 94.74 และไม่มีปัญหาร้อยละ 5.26

และปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ที่นิสิตทั้งหมดคิดว่าเป็นอุปสรรคต่อการสำเร็จการศึกษานั้น พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 87.39 มีปัญหาเรื่องไม่มีเวลาอุทิศให้กับการทำวิทยานิพนธ์อย่างเต็มที่ รองลงมาคือร้อยละ 46.22 ลำบากในการเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ร้อยละ 43.70 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไม่มีเวลาให้คำปรึกษาอย่างเพียงพอ และเกิดความเบื่อหน่ายในการทำวิทยานิพนธ์ต่อให้สำเร็จ เนื่องจากใช้เวลาในการทำวิทยานิพนธ์ไม่ต่อเนื่องกัน และพบว่าร้อยละ 25.21 มีปัญหาในเรื่อง เครื่องมือในการวิจัย และ เรื่องที่มีผู้ตอบจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 5.88 มีความขัดแย้งด้านวิชาการกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และเมื่อพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า

นิสิตที่ลาออกเองส่วนใหญ่ร้อยละ 83.33 มีปัญหาเรื่องไม่มีเวลาที่จะอุทิศให้กับการทำวิทยานิพนธ์อย่างเต็มที่ รองลงมาคือ ร้อยละ 46.67 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไม่มีเวลาให้คำปรึกษาอย่างเพียงพอ และร้อยละ 43.33 เกิดความเบื่อหน่ายในการทำวิทยานิพนธ์ต่อให้สำเร็จ เนื่องจากใช้เวลาในการทำวิทยานิพนธ์ไม่ต่อเนื่องกัน และ เรื่องที่มีผู้ตอบจำนวนน้อยที่สุด เท่ากันคือร้อยละ 3.33 มีความขัดแย้งส่วนตัวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และมีความขัดแย้งด้านวิชาการในการทำวิทยานิพนธ์กับอาจารย์ที่ปรึกษา

นิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก ส่วนใหญ่ร้อยละ 97.14 มีปัญหาเรื่อง ไม่มีเวลาที่จะอุทิศให้กับการทำวิทยานิพนธ์อย่างเต็มที่ รองลงมาคือร้อยละ 31.43 เกิดความเบื่อหน่ายในการทำ

วิทยานิพนธ์ต่อให้สำเร็จ เนื่องจากใช้เวลาในการทำวิทยานิพนธ์ไม่ต่อเนื่องกัน และมีผู้ตอบจำนวนเท่ากัน คือร้อยละ 25.71 ในเรื่อง มีปัญหาเรื่องเครื่องมือในการวิจัย และลำบากในการเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ เรื่องที่มีผู้ตอบจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 5.71 มีความขัดแย้งส่วนตัวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ส่วนนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี ส่วนใหญ่ร้อยละ 89.33 มีปัญหาเรื่องไม่มีเวลาที่จะอุทิศให้กับการทำวิทยานิพนธ์อย่างเต็มที่ รองลงมาคือร้อยละ 72.22 ลำบากในการเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และร้อยละ 66.11 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไม่มีเวลาให้คำปรึกษาอย่างเพียงพอ และร้อยละ 51.85 เกิดความเบื่อหน่ายในการทำวิทยานิพนธ์ต่อให้สำเร็จ เนื่องจากใช้เวลาในการทำวิทยานิพนธ์ไม่ต่อเนื่องกัน และมีผู้ตอบจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 5.56 เรื่องมีความขัดแย้งด้านวิชาการในการทำวิทยานิพนธ์กับอาจารย์ที่ปรึกษา

ตอนที่ 2 การรับรู้สาเหตุการออกกลางคันของนิสิต

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยของการรับรู้สาเหตุการออกกลางคันของนิสิตด้านส่วนตัวและครอบครัว จำนวนตามประเภทการออกกลางคัน

ประเภทการออกกลางคัน การรับรู้สาเหตุการออกกลางคัน	ลาออก			สอบตกออก			ถูกจำหน่ายชื่อออก			ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี			รวม		
	\bar{X}	S.D	แปลความ	\bar{X}	S.D	แปลความ	\bar{X}	S.D	แปลความ	\bar{X}	S.D	แปลความ	\bar{X}	S.D	แปลความ
1. สุขภาพไม่ดี	2.82	1.27	น้อย	2.95	1.36	น้อย	2.59	1.23	น้อย	2.84	1.28	น้อย	2.80	1.28	น้อย
2. มีความกังวลใจเรื่องต่างๆ	3.90	1.56	ปานกลาง	4.50	1.68	ปานกลาง	3.57	1.87	ปานกลาง	4.05	1.58	ปานกลาง	4.00	1.59	ปานกลาง
3. แต่งงานในระหว่างศึกษา	2.38	0.99	น้อยที่สุด	2.68	1.33	น้อย	2.63	1.31	น้อย	2.49	1.17	น้อยที่สุด	2.54	1.18	น้อย
4. เสียสละให้คนอื่น ๆ ในครอบครัวหรือผู้ที่อยู่ในความรับผิดชอบเรียนก่อน	2.59	1.23	น้อย	2.30	0.83	น้อยที่สุด	2.52	1.15	น้อย	2.05	0.40	น้อยที่สุด	2.36	0.88	น้อยที่สุด
5. พ่อแม่หรือพี่น้องไม่เห็นด้วยกับการศึกษาต่อ	2.42	1.08	น้อยที่สุด	2.17	0.81	น้อยที่สุด	2.55	1.22	น้อย	2.03	0.18	น้อยที่สุด	2.29	0.90	น้อยที่สุด
6. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวไม่ราบรื่น	2.58	1.13	น้อย	2.48	1.12	น้อยที่สุด	2.55	1.21	น้อย	2.30	0.88	น้อยที่สุด	2.48	1.06	น้อยที่สุด
7. บ้านหรือสถานที่ทำงานอยู่ไกลไม่สะดวกในการมาศึกษา	2.88	1.43	น้อย	3.04	1.62	น้อย	2.77	1.36	น้อย	2.81	1.33	น้อย	2.87	1.41	น้อย
8. ได้งานทำระหว่างที่ศึกษาอยู่	3.43	1.83	น้อย	3.41	1.75	น้อย	3.31	1.65	น้อย	3.21	1.63	น้อย	3.34	1.69	น้อย
9. มีงานและภารกิจที่ต้องรับผิดชอบในครอบครัว เช่น เลี้ยงดูบุตร อุปการะญาติพี่น้อง เป็นต้น	2.81	1.43	น้อย	2.85	1.35	น้อย	2.65	1.29	น้อย	2.63	1.30	น้อย	2.68	1.32	น้อย
10. ต้องทำงานพิเศษขณะกำลังศึกษา	2.49	1.08	น้อยที่สุด	2.48	1.13	น้อยที่สุด	2.77	1.48	น้อย	2.21	0.72	น้อยที่สุด	2.49	1.07	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 6 แสดงว่านิสิตที่ออกกลางคันมีการรับรู้สาเหตุการออกกลางคัน ด้านส่วนตัวและครอบครัว ดังนี้

ข้อ 1 สุขภาพไม่ดี นิสิตที่ออกกลางคันโดยส่วนรวมมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทุกประเภท มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุอยู่ในระดับน้อย เช่นเดียวกัน

ข้อ 2 มีความกังวลใจในเรื่องต่าง ๆ นิสิตที่ออกกลางคันโดยส่วนรวมมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับปานกลาง และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันประเภท มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน

ข้อ 3 การแต่งงานในระหว่างศึกษา นิสิตที่ออกกลางคันโดยส่วนรวม มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย แต่ถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันประเภทสอบตกออก และถูกจำหน่ายชื่อออก มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย ส่วนนิสิตที่ลาออก และไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ 4 เสียสละให้คนอื่น ๆ ในครอบครัวหรือผู้ที่อยู่ในความรับผิดชอบเรียนก่อน นิสิตที่ออกกลางคันโดยส่วนรวมมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อยที่สุด และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันประเภทลาออก และถูกจำหน่ายชื่อออก มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย ส่วนนิสิตที่สอบตกออก และไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ 5 พ่อแม่หรือพี่น้องไม่เห็นด้วยกับการศึกษาต่อ นิสิตที่ออกกลางคันโดยส่วนรวมมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยูู่่ในระดับน้อยที่สุด และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันประเภทลาออก สอบตกออก และไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุอยู่ในระดับน้อย

ข้อ 6 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวไม่ราบรื่น นิสิตที่ออกกลางคันโดยส่วนรวมมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อยที่สุด และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคันพบว่า นิสิตที่ออกกลางคันประเภทลาออก และถูกจำหน่ายชื่อออก มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย ส่วนนิสิตที่สอบตกออก และไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ 7 บ้านหรือสถานที่ทำงานอยู่ไกลไม่สะดวกในการมาศึกษา นิสิตที่ออกกลางคันโดยส่วนรวมมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่านิสิตที่ออกกลางคันทุกประเภท มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย เช่นเดียวกัน

ข้อ 8 ได้งานทำระหว่างที่ศึกษาอยู่ นิสิตที่ออกกลางคันโดยส่วนรวมมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่านิสิตที่ออกกลางคันทุกประเภท มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย เช่นเดียวกัน

ข้อ 9 มีงานและภารกิจที่ต้องรับผิดชอบในครอบครัว เช่น เลี้ยงดูบุตร อุปการะญาติพี่น้อง เป็นต้น นิสิตที่ออกกลางคันโดยส่วนรวมมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันทุกประเภท มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย เช่นเดียวกัน

ข้อ 10 ต้องทำงานพิเศษขณะที่กำลังศึกษา นิสิตที่ออกกลางคันโดยส่วนรวมมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อยที่สุด และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคันพบว่า นิสิตที่ออกกลางคันประเภทถูกจำหน่ายชื่อออก มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย ส่วนนิสิตที่ลาออก สอบตกออก และไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยของการรับรู้สาเหตุการออกกลางคันของนิสิต ด้านเศรษฐกิจและสังคม จำแนกตามประเภทการออกกลางคัน

ประเภทการออกกลางคัน	ลาออก			สอบตกออก			ถูกจำหน่ายชื่อออก			ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี			รวม		
	\bar{X}	S.D	แปลความ	\bar{X}	S.D	แปลความ	\bar{X}	S.D	แปลความ	\bar{X}	S.D	แปลความ	\bar{X}	S.D	แปลความ
1. มีภาวะการเงินเพิ่มขึ้น	2.88	1.31	น้อย	2.41	1.09	น้อยที่สุด	2.74	1.38	น้อย	2.38	0.98	น้อยที่สุด	2.55	1.18	น้อย
2. ต้องรับผิดชอบด้านการเงิน ของบุคคลอื่น เช่น ญาติ พี่น้อง ครอบครัวตนเอง เป็นต้น	2.98	1.41	น้อย	2.74	1.22	น้อย	2.88	1.33	น้อย	2.63	1.08	น้อย	2.75	1.24	น้อย
3. ขาดผู้รับผิดชอบด้านการเงิน	2.87	1.33	น้อย	2.83	1.17	น้อย	2.75	1.30	น้อย	2.21	0.67	น้อยที่สุด	2.56	1.09	น้อย
4. รายได้ของครอบครัวไม่ เพียงพอ	2.58	1.25	น้อย	2.54	1.03	น้อย	2.70	1.28	น้อย	2.30	0.88	น้อยที่สุด	2.53	1.08	น้อย
5. เงินหยัสนี เพราะขอขืมมา ใช้จ่ายในการศึกษาของ ตนเอง	2.58	1.17	น้อย	2.55	1.01	น้อย	2.53	1.16	น้อย	2.37	0.92	น้อยที่สุด	2.51	1.04	น้อย
6. ค่าใช้จ่ายในการศึกษา สูงมาก	2.45	1.08	น้อยที่สุด	2.25	0.78	น้อยที่สุด	2.79	1.31	น้อย	2.30	0.90	น้อยที่สุด	2.45	1.00	น้อยที่สุด
7. ผู้บังคับบัญชาไม่ให้การ สนับสนุนในการศึกษาต่อ เท่าที่ควร	2.77	1.22	น้อย	2.63	1.16	น้อย	3.20	1.60	น้อย	2.79	1.28	น้อย	2.85	1.29	น้อย
8. เพื่อนร่วมงานมีทัศนคติที่ไม่ดี ที่นิสิตได้มีโอกาสมาศึกษาต่อ	3.14	1.57	น้อย	3.20	1.62	น้อย	3.34	1.59	น้อย	3.33	1.55	น้อย	3.25	1.58	น้อย
9. ถ้ายังศึกษาต่อจะทำให้เสีย โอกาสในเรื่องตำแหน่ง หน้าที่การทำงาน	2.99	1.50	น้อย	2.95	1.48	น้อย	3.06	1.52	น้อย	2.84	1.28	น้อย	2.96	1.41	น้อย

จากตารางที่ 7 แสดงว่านิสิตที่ออกกลางคัน มีการรับรู้สาเหตุการออกกลางคัน ด้านเศรษฐกิจและสังคม ดังนี้

ข้อ 1 มีการระงับการเพิ่มเงิน นิสิตที่ออกกลางคันโดยส่วนรวมมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันประเภทลาออก และถูกจำหน่ายชื่อออก มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย ส่วนนิสิตที่สอบตกออก และไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ 2 ต้องรับผิดชอบด้านการเงินของบุคคลอื่น เช่นญาติพี่น้อง ครอบครัวตนเอง เป็นต้น นิสิตที่ออกกลางคันโดยส่วนรวมมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทุกประเภทมีความเห็นว่า เป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย เช่นเดียวกัน

ข้อ 3 ขาดผู้รับผิดชอบด้านการเงิน นิสิตที่ออกกลางคันโดยส่วนรวมมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันประเภทลาออก สอบตกออก และถูกจำหน่ายชื่อออก มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุอยู่ในระดับน้อย ส่วนนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ 4 รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอ นิสิตที่ออกกลางคันโดยส่วนรวม มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันประเภท ลาออก สอบตกออก และถูกจำหน่ายชื่อออก มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย ส่วนนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ 5 เป็นหนี้สินเพราะขอยืมมาใช้จ่ายในการศึกษาของตนเอง นิสิตที่ออกกลางคันโดยส่วนรวมมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคันพบว่า นิสิตที่ออกกลางคันประเภทลาออก สอบตกออก และถูกจำหน่ายชื่อออกมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย ส่วนนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ ๖. ค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูงมาก นิสิตที่ออกกลางคันโดยส่วนรวมมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อยที่สุด และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคันพบว่า นิสิตที่ออกกลางคันถูกจำหน่ายชื่อออก มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย ส่วนนิสิตที่ลาออก สอบตกออก และไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ 7. ผู้บังคับบัญชาไม่ให้การสนับสนุนในการศึกษาต่อเท่าที่ควร นิสิตที่ออกกลางคันโดยส่วนรวมมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคันพบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทุกประเภท มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย เช่นเดียวกัน

ข้อ 8. เพื่อนร่วมงานมีทัศนคติที่ไม่ดีที่ได้มีโอกาสมาศึกษาต่อ นิสิตที่ออกกลางคันโดยส่วนรวมมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทุกประเภทมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย เช่นเดียวกัน

ข้อ 9. ถ้ายังศึกษาต่อจะทำให้เสียโอกาสในเรื่องตำแหน่งหน้าที่การงาน นิสิตที่ออกกลางคันโดยส่วนรวมมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทุกประเภท มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยของการรับรู้อาการออกกลางคันของนิสิต ด้านการศึกษา จำแนกตามประเภทการออกกลางคัน

ประเภทการออกกลางคัน การรับรู้อาการออกกลางคัน	ลาออก			สอบตกออก			ถูกจำหน่ายชื่อออก			ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี			รวม		
	\bar{X}	S.D	แปลความ	\bar{X}	S.D	แปลความ	\bar{X}	S.D	แปลความ	\bar{X}	S.D	แปลความ	\bar{X}	S.D	แปลความ
1. เมื่อเข้ามาเรียนแล้วเห็นว่าหลักสูตรไม่ตรงกับความต้องการ	2.05	1.78	น้อยที่สุด	1.88	1.58	น้อยที่สุด	1.63	1.34	น้อยที่สุด	1.89	1.40	น้อยที่สุด	1.86	1.49	น้อยที่สุด
2. หลักสูตรที่ศึกษาไม่ทันสมัย	1.80	1.61	น้อยที่สุด	1.39	1.12	ไม่เป็นสาเหตุเลย	1.82	1.19	น้อยที่สุด	1.33	0.93	ไม่เป็นสาเหตุเลย	1.53	1.19	น้อยที่สุด
3. สาขาวิชาที่เรียนไม่ตรงกับงานที่ทำอยู่	2.21	1.67	น้อยที่สุด	1.78	1.29	น้อยที่สุด	1.89	1.44	น้อยที่สุด	1.60	1.24	น้อยที่สุด	1.88	1.39	น้อยที่สุด
4. ออกจากสาขาวิชาเดิมเพื่อไปศึกษาในสาขาวิชาใหม่	1.98	1.58	น้อยที่สุด	1.71	1.31	น้อยที่สุด	1.75	1.48	น้อยที่สุด	1.44	0.87	ไม่เป็นสาเหตุเลย	1.72	1.29	น้อยที่สุด
5. คิดว่าถ้าเรียนจบในสาขาวิชาที่กำลังศึกษาก็อาจหางานทำไม่ได้	1.70	1.40	น้อยที่สุด	1.43	1.09	ไม่เป็นสาเหตุเลย	1.78	1.55	น้อยที่สุด	1.51	1.17	น้อยที่สุด	1.60	1.28	น้อยที่สุด
6. พื้นฐานความรู้ทางสาขาวิชาที่เรียนไม่เพียงพอ	1.96	1.70	น้อยที่สุด	1.49	1.17	ไม่เป็นสาเหตุเลย	2.10	1.71	น้อยที่สุด	1.28	0.98	ไม่เป็นสาเหตุเลย	1.71	1.36	น้อยที่สุด
7. ต้องไปศึกษาต่อต่างประเทศ	1.89	1.55	น้อยที่สุด	1.59	1.32	น้อยที่สุด	1.91	1.54	น้อยที่สุด	1.40	1.14	ไม่เป็นสาเหตุเลย	1.70	1.37	น้อยที่สุด
8. ศึกษามากกว่า 1 สถาบันในขณะเดียวกัน	1.88	1.64	น้อยที่สุด	1.60	1.27	น้อยที่สุด	2.02	1.68	น้อยที่สุด	1.38	1.03	ไม่เป็นสาเหตุเลย	1.72	1.38	น้อยที่สุด
9. ไม่ค่อยมีเวลาค้นคว้าเพิ่มเติม	1.86	1.62	น้อยที่สุด	1.68	1.47	น้อยที่สุด	2.29	1.79	น้อยที่สุด	1.60	1.51	น้อยที่สุด	1.85	1.58	น้อยที่สุด
10. มีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม	2.48	1.91	น้อยที่สุด	2.43	2.00	น้อยที่สุด	2.62	1.84	น้อย	2.17	1.80	น้อยที่สุด	2.42	1.87	น้อยที่สุด
11. วิธีการสอนของอาจารย์ไม่น่าสนใจ	2.93	1.81	น้อย	3.39	2.08	น้อย	2.10	1.48	น้อยที่สุด	1.95	1.88	น้อยที่สุด	2.59	1.79	น้อย
12. ความสามารถทางด้านวิชาการของอาจารย์ไม่เพียงพอ	2.35	1.54	น้อยที่สุด	2.58	1.74	น้อย	2.07	1.47	น้อยที่สุด	2.89	1.53	น้อย	2.47	1.55	น้อยที่สุด

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ประเภทการออกกลางคืน การรับรู้สาเหตุการออกกลางคืน	ลาออก			สอบตกออก			ถูกจำหน่ายชื่อออก			ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี			รวม		
	\bar{X}	S.D	แปลความ	\bar{X}	S.D	แปลความ	\bar{X}	S.D	แปลความ	\bar{X}	S.D	แปลความ	\bar{X}	S.D	แปลความ
13. ไม่พอใจวิธีการประเมินผลของอาจารย์	2.59	1.61	น้อย	2.50	1.49	น้อยที่สุด	1.99	1.35	น้อยที่สุด	1.86	1.29	น้อยที่สุด	2.22	1.41	น้อยที่สุด
14. ขาดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนนิสิตด้วยกัน	2.30	1.54	น้อยที่สุด	2.20	1.44	น้อยที่สุด	1.95	8.35	น้อยที่สุด	1.84	1.25	น้อยที่สุด	2.07	1.38	น้อยที่สุด
15. ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับอาจารย์ที่ปรึกษาประจำกลุ่มนิสิต	2.34	1.61	น้อยที่สุด	1.18	1.55	ไม่เป็นสาเหตุเลย	1.68	1.20	น้อยที่สุด	1.60	1.00	น้อยที่สุด	1.69	1.32	น้อยที่สุด
16. ไม่ได้ศึกษา กฎ ระเบียบ และประกาศต่าง ๆ ของสถานศึกษา	1.88	1.43	น้อยที่สุด	1.87	1.49	น้อยที่สุด	1.79	1.31	น้อยที่สุด	1.84	1.42	น้อยที่สุด	1.84	1.39	น้อยที่สุด
17. การบริการทางคำปรึกษาการของสถานศึกษาไม่ค่อยเอื้ออำนวยต่อการศึกษาเท่าที่ควร เช่น หนังสือ ตำรา เอกสารต่าง ๆ ไม่พอกับจำนวนนิสิต	1.94	1.46	น้อยที่สุด	1.91	1.36	น้อยที่สุด	1.64	1.15	น้อยที่สุด	1.88	1.36	น้อยที่สุด	1.84	1.31	น้อยที่สุด
18. ไม่พอใจระบบการบริหารของบัณฑิตวิทยาลัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนิสิต	2.25	1.41	น้อยที่สุด	2.27	1.56	น้อยที่สุด	1.82	1.29	น้อยที่สุด	2.68	1.59	น้อย	2.25	1.44	น้อยที่สุด
19. ไม่พอใจระบบการบริหารงานของภาควิชาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนิสิต	2.15	1.41	น้อยที่สุด	2.32	1.47	น้อยที่สุด	1.62	1.02	น้อยที่สุด	2.77	1.61	น้อย	2.21	1.38	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 8 แสดงว่านิสิตที่ออกกลางคัน มีการรับรู้สาเหตุการออกกลางคัน ด้านการศึกษา ตั้งแต่ข้อ 1-19 ดังนี้

ข้อ 1 เมื่อเข้ามาเรียนแล้วเห็นว่าหลักสูตรไม่ตรงกับความต้องการ ข้อ 3 สาขาวิชาที่เรียนไม่ตรงกับงานที่ทำอยู่ ข้อ 9 ไม่ค่อยมีเวลาค้นคว้าเพิ่มเติม ข้อ 14 ขาดความสัมพันธ์ที่ระหว่างเพื่อนนิสิตด้วยกัน ข้อ 16 ไม่ได้ศึกษากฎ ระเบียบ ประกาศต่าง ๆ ของสถานศึกษา และข้อ 17 การบริการทางด้านวิชาการของสถานศึกษาไม่เอื้ออำนวยต่อการศึกษาเท่าที่ควร เช่น หนังสือ ตำรา เอกสาร ไม่เพียงพอกับจำนวนนิสิต นิสิตที่ออกกลางคันโดยส่วนรวมมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อยที่สุด และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทุกประเภท มีการรับรู้สาเหตุการออกกลางคันดับกล่าวอยู่ในระดับน้อยที่สุด เช่นเดียวกัน

ข้อ 5 คิดว่าถ้าเรียนจบในสาขาวิชาที่กำลังศึกษา ก็อาจหางานทำไม่ได้ และข้อ 15 ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับอาจารย์ที่ปรึกษาประจำกลุ่มนิสิตนิสิตที่ออกกลางคัน โดยส่วนรวมมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อยที่สุด และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคันพบว่านิสิตที่ออกกลางคันประเภท ลาออก ถูกจำหน่ายชื่อออก และไม่สำเร็จการศึกษากภายใน 5 ปี มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนนิสิตที่สอบตกออกมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุอยู่ในระดับไม่เป็นสาเหตุเลย

ข้อ 4 ออกจากสาขาวิชาเดิมเพื่อไปศึกษาในสาขาวิชาใหม่ ข้อ 7 ต้องไปศึกษาต่อต่างประเทศ และข้อ 8 ศึกษามากกว่า 1 สถาบันในขณะเดียวกัน นิสิตที่ออกกลางคันโดยส่วนรวมมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อยที่สุด และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันประเภท ลาออก สอบตกออก และถูกจำหน่ายชื่อออก มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษากภายใน 5 ปี มีการรับรู้อยู่ในระดับไม่เป็นสาเหตุเลย

ข้อ 6 พื้นฐานความรู้ทางสาขาวิชาที่เรียนไม่เพียงพอ นิสิตที่ออกกลางคันโดยส่วนรวมมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อยที่สุด และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคันพบว่า นิสิตที่ออกกลางคันประเภท ลาออก และถูกจำหน่ายชื่อออก มีการรับรู้ว่าเป็น

สาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อยที่สุด สำหรับนิสิตที่สอบตกออก และไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี มีการรับรู้อยู่ในระดับไม่เป็นสาเหตุเลย

ข้อ 10 มีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม นิสิตที่ออกกลางคัน โดยส่วนรวมมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อยที่สุด และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันประเภท ถูกจำหน่ายชื่อออก มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุอยู่ในระดับน้อย ส่วนนิสิตที่ลาออก สอบตกออก และไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ 11 วิธีการสอนของอาจารย์ไม่น่าสนใจ นิสิตที่ออกกลางคันโดยส่วนรวม มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันประเภท ถูกจำหน่ายชื่อออก และไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนนิสิตที่ลาออก และสอบตกออก มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุอยู่ในระดับน้อย

ข้อ 12 ความสามารถทางด้านวิชาการของอาจารย์ไม่เพียงพอ นิสิตที่ออกกลางคันโดยส่วนรวม มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อยที่สุด และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่านิสิตที่ออกกลางคันประเภทสอบตกออก และไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย ส่วนนิสิตที่ลาออก และถูกจำหน่ายชื่อออก มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ 13 ไม่พอใจวิธีการประเมินผลของอาจารย์ นิสิตที่ออกกลางคันโดยส่วนรวม มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อยที่สุด และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่านิสิตที่ออกกลางคัน ประเภทลาออก มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย ส่วนนิสิตที่สอบตกออก ถูกจำหน่ายชื่อออก และไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ 18 ไม่พอใจระบบการบริหารงานของบัณฑิตวิทยาลัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนิสิต และ
ข้อ 19 ไม่พอใจระบบการบริหารงานของภาควิชาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนิสิต นิสิตที่ออกกลางคัน โดยส่วนรวมมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุอยู่ในระดับน้อยที่สุด และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน

พบว่านิสิตที่ออกกลางคันประเภทไม่สำเร็จการศึกษาภายใน ๕ ปี มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้
ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย ส่วนนิสิตที่ลาออก สอบตกออก และถูกจำหน่ายชื่อออกมีการรับรู้
เป็นสาเหตุอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยของการรับรู้สาเหตุการออกกลางคันของนิสิตที่ลงทะเบียนวิทย์คณิตแล้ว จำแนกตามประเภทการออกกลางคัน

ประเภทการออกกลางคัน	ลาออก			สอบตกออก			ถูกจำหน่ายชื่อออก			ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี			รวม		
	\bar{X}	S.D	แปลความ	\bar{X}	S.D	แปลความ	\bar{X}	S.D	แปลความ	\bar{X}	S.D	แปลความ	\bar{X}	S.D	แปลความ
20. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ มีเวลาให้คำปรึกษาไม่เพียงพอ	3.00	1.12	น้อย	-	-	-	3.62	1.31	ปานกลาง	2.66	1.36	น้อย	3.09	1.35	น้อย
21. ไม่มีเวลาไปพบอาจารย์ที่ปรึกษา เนื่องจากมีภาระงานอย่างอื่น	3.12	0.89	น้อย	-	-	-	4.28	1.41	ปานกลาง	4.11	1.59	ปานกลาง	3.84	1.45	ปานกลาง
22. เกิดความขัดแย้งด้านวิชาการ กับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	2.18	0.92	น้อยที่สุด	-	-	-	2.29	1.36	น้อยที่สุด	2.25	1.21	น้อยที่สุด	2.22	1.21	น้อยที่สุด
23. เกิดความขัดแย้งส่วนตัวกับ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	1.51	0.62	น้อยที่สุด	-	-	-	1.48	0.63	ไม่เป็นสาเหตุ เลย	1.98	1.09	น้อยที่สุด	1.66	0.88	น้อยที่สุด
24. ไม่พอใจหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่ คณะกรรมการแก้ไขให้	1.73	0.84	น้อยที่สุด	-	-	-	1.91	1.05	น้อยที่สุด	2.39	0.89	น้อยที่สุด	2.01	0.98	น้อยที่สุด
25. ต้องกลับไปทำงานต่อเลย ทำให้เกิดความเบียดเบียนที่จะ ทำวิทยานิพนธ์ต่อให้สำเร็จ	4.76	1.22	มาก	-	-	-	5.34	0.92	มาก	4.12	1.24	ปานกลาง	4.74	1.24	มาก
26. ต้องทำงานไปด้วยและทำวิทยา นิพนธ์ไปด้วย ทำให้ไม่มีเวลา ที่จะจุติให้กับการทำวิทยา นิพนธ์อย่างเต็มที่	4.82	1.16	มาก	-	-	-	5.55	0.66	มากที่สุด	4.26	1.23	มาก	4.86	1.12	มาก

จากตารางที่ 9 แสดงว่านิสิตที่ออกกลางคันลงทะเบียนวิทยานิพนธ์แล้ว มีการรับรู้สาเหตุการออกกลางคัน ด้านการศึกษา ตั้งแต่ข้อ 20-26 ดังนี้

ข้อ 20 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มีเวลาให้คำปรึกษาไม่เพียงพอ นิสิตที่ออกกลางคันที่ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์แล้วโดยส่วนรวมมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อยและถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่านิสิตที่ออกกลางคันประเภท ลาออก และไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อย ส่วนนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อ 21 ไม่มีเวลาไปพบอาจารย์ที่ปรึกษาเนื่องจากมีภาระงานอย่างอื่น นิสิตที่ออกกลางคันที่ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์แล้วโดยส่วนรวม มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับปานกลาง และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่านิสิตที่ออกกลางคันประเภท ถูกจำหน่ายชื่อออก และไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตที่ลาออก มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุอยู่ในระดับน้อย

ข้อ 22 เกิดความขัดแย้งด้านวิชาการกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ข้อ 24 ไม่พอใจหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่คณะกรรมการแก้ไขให้นิสิตที่ออกกลางคันที่ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์แล้ว โดยส่วนรวม มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อยที่สุด และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่านิสิตที่ออกกลางคัน พบว่านิสิตที่ออกกลางคันทั้ง 3 ประเภท คือ ลาออก ถูกจำหน่ายชื่อออก และไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ 23 เกิดความขัดแย้งส่วนตัวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ นิสิตที่ออกจากรายการที่ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์แล้วโดยส่วนรวม มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อยที่สุด และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่านิสิตที่ออกกลางคันประเภท ลาออก และไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนนิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุอยู่ในระดับไม่เป็นสาเหตุเลย

ข้อ 25 ต้องกลับไปทำงานต่อเลยทำให้เกิดความเบื่อหน่ายที่จะทำวิทยานิพนธ์ต่อให้สำเร็จ
นิสิตที่ออกกลางคันที่ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์แล้วโดยส่วนรวม มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออก
กลางคันอยู่ในระดับมาก และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน พบว่านิสิตที่ออกกลางคัน
ประเภท ลาออก และถูกจำหน่ายชื่อออก มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับ
มาก ส่วนนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อ 26 ต้องทำงานไปด้วยและทำวิทยานิพนธ์ไปด้วย ทำให้ไม่มีเวลาที่จะอุทิศให้กับ
การทำวิทยานิพนธ์อย่างเต็มที่ นิสิตที่ออกกลางคันที่ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์แล้วโดยส่วนรวม มีการ
รับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคันอยู่ในระดับมาก และถ้าพิจารณาตามประเภทการออกกลางคัน
พบว่านิสิตที่ออกกลางคันประเภท ถูกจำหน่ายชื่อออก มีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ออกกลางคัน
อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนนิสิตที่ลาออก และไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปีมีการรับรู้ว่าเป็นสาเหตุ
อยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของนิสิตที่ออกกลางคัน เกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนใน
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสาเหตุสำคัญที่ทำให้นิสิตไม่ประสบความสำเร็จ
ในการเรียนระดับปริญญาโทบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากคำถามเปิดปลาย โดย
การแจกแจงความถี่ และสรุปรวมเป็นหมวดหมู่ และ เสนอ เป็นความเรียง

จากคำถามปลายเปิดของแบบสอบถามที่นิสิตตอบกลับมา ผู้วิจัยได้แจกแจงความถี่
และรวบรวมประเด็นคำตอบของนิสิต เป็นหมวดหมู่ และจำแนกตามประเภทผู้ออกกลางคัน
ได้ดังนี้

3.1 ความคิดเห็น เกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนในบัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากคำตอบของนิสิตที่ออกกลางคันแต่ละประเภท พบว่า นิสิตได้
แสดงความคิดเห็นด้านหลักสูตร วิธีการสอนของอาจารย์ และวัสดุอุปกรณ์การศึกษา สรุปเป็น
รายชื่อได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 10 ความคิดเห็นของนิสิตที่ออกกลางคัน จำแนกตามประเภทการออกกลางคัน

เกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอนในบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเภทการออกกลางคัน / ความคิดเห็น	ลาออก	สอบตกออก	ถูกจำหน่าย ชื่อออก	ไม่สำเร็จการ ศึกษาใน ๕ ปี	รวม
	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)
หลักสูตร					
1. เหมาะสมดีแล้ว	18	18	25	7	67
2. ลำสมัย	5	1	6	2	14
3. ไม่มีประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติจริง	5	2	4	2	13
4. ควรเปิดกว้าง	6	2	-	1	9
5. ไม่เน้นหนักในสาขาใดสาขาหนึ่ง	4	1	1	1	7
6. ควรให้มีการเลือกเรียนรายวิชาแทนการทำวิทยานิพนธ์	2	1	2	1	6
7. ควรเปิดสอนภาคค่ำ	-	2	4	-	6
8. เน้นทฤษฎีมากเกินไป	-	1	4	-	5
วิธีการสอนของอาจารย์					
1. เหมาะสมดีแล้ว	20	11	18	15	62
2. สอนแบบปรีศฤภาครี	12	9	10	5	36
3. อาจารย์บางคนควรปรับปรุง	7	4	6	1	18
4. ไม่เข้าใจ	4	5	6	-	15
วัสดุอุปกรณ์การศึกษา					
1. มีความพร้อมดี	6	10	9	4	29
2. เหมาะสมดี	1	4	4	2	11
3. ขาดแคลน	15	7	15	11	48
4. ควรปรับปรุง	-	-	4	1	5

จากตารางที่ 10 เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่า นิสิตที่ออกกลางคันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอน ในบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งสามารถสรุปและเรียงลำดับความคิดเห็นที่แสดงไว้ จากมากไปหาน้อย ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรที่ศึกษา นิสิตที่ออกกลางคันจำนวน 67 ราย มีความเห็นว่าหลักสูตรที่ศึกษาเหมาะสมดีแล้ว และมีความเห็นว่าหลักสูตรที่ศึกษาอยู่ล้าสมัย จำนวน 14 ราย และไม่มีประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติจริง จำนวน 13 ราย

2. วิธีการสอนของอาจารย์ นิสิตที่ออกกลางคัน จำนวน 62 ราย มีความเห็นว่าวิธีการสอนของอาจารย์เหมาะสมดีแล้ว และมีความเห็นว่า อาจารย์ยังคงใช้วิธีการสอนแบบปริญาตรี จำนวน 36 ราย อาจารย์บางท่านควรปรับปรุง จำนวน 18 ราย และวิธีการสอนไม่เข้าใจ จำนวน 15 ราย

3. วัสดุอุปกรณ์การศึกษา นิสิตที่ออกกลางคันจำนวน 48 ราย มีความเห็นว่าวัสดุอุปกรณ์การศึกษายังขาดแคลนอยู่ และมีความเห็นว่า มีความพร้อมดีแล้ว จำนวน 29 ราย และมีจำนวน 11 รายมีความเห็นว่าเหมาะสมดี

เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทการออกกลางคัน สามารถสรุปความคิดเห็นได้ดังนี้

1. หลักสูตรที่ศึกษา นิสิตที่ลาออก มีความเห็นว่าหลักสูตรที่ศึกษาเหมาะสมดีแล้ว จำนวน 16 ราย และเห็นว่าควรเปิดกว้าง 6 ราย นิสิตที่สอบตกออก มีความเห็นว่าหลักสูตรที่ศึกษาเหมาะสมดีแล้ว จำนวน 19 ราย ไม่มีประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติจริง 2 ราย ควรเปิดกว้าง จำนวน 2 ราย และควรเปิดสอนภาคค่ำ จำนวน 2 ราย นิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก มีความเห็นว่า หลักสูตรที่ศึกษาเหมาะสมดีแล้ว จำนวน 25 ราย และจำนวน 6 รายมีความเห็นว่าล้าสมัย และไม่มีประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติจริง จำนวน 4 ราย ควรเปิดสอนภาคค่ำ จำนวน 4 ราย และเป็นทฤษฎีมากเกินไป จำนวน 4 ราย สำหรับนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี มีความเห็นว่าล้าสมัย จำนวน 2 ราย และไม่มีประโยชน์ในการนำไปปฏิบัติจริง จำนวน 2 ราย

2. วิธีการสอนของอาจารย์ นิสิตที่ลาออก มีความเห็นว่า วิธีการสอนของอาจารย์เหมาะสมดีแล้ว จำนวน 20 ราย และจำนวน 12 ราย มีความเห็นว่า สอนแบบปริญญาดรี นิสิตที่สอบตกออกจำนวน 11 ราย มีความเห็นว่าวิธีการสอนของอาจารย์เหมาะสมดีแล้ว และจำนวน 9 ราย มีความเห็นว่า ใช้การสอนแบบปริญญาดรี นิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก มีความเห็นว่า วิธีการสอนของอาจารย์เหมาะสมดีแล้ว จำนวน 16 ราย และจำนวน 10 ราย มีความเห็นว่ายังใช้การสอนแบบปริญญาดรี ส่วนนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี มีความเห็นว่า วิธีการสอนของอาจารย์เหมาะสมดีแล้ว จำนวน 15 ราย และจำนวน 5 ราย มีความเห็นว่ายังใช้การสอนแบบปริญญาดรี

3. วัสดุอุปกรณ์การศึกษา นิสิตที่ลาออก มีความเห็นว่า วัสดุอุปกรณ์การศึกษาขาดแคลน จำนวน 15 ราย และจำนวน 6 ราย มีความเห็นว่ามีความพร้อมดี นิสิตที่สอบตกออก มีความเห็นว่า วัสดุอุปกรณ์การศึกษามีความพร้อมดีแล้ว จำนวน 10 ราย และจำนวน 7 ราย มีความเห็นว่าขาดแคลน นิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออกมีความเห็นว่า วัสดุอุปกรณ์การศึกษาขาดแคลน จำนวน 15 ราย และจำนวน 9 ราย มีความเห็นว่ามีความพร้อมดีแล้ว ส่วนนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี มีความเห็นว่า วัสดุอุปกรณ์การศึกษาขาดแคลน จำนวน 11 ราย และจำนวน 4 ราย มีความเห็นว่า มีความพร้อมดี

3.2 สาเหตุสำคัญที่ทำให้ นิสิตไม่ประสบความสำเร็จในการศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากคำตอบของนิสิตที่ออกกลางคัน นิสิตได้ระบุสาเหตุสำคัญที่ทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชาที่ ดังนี้

ตารางที่ 11 ความคิดเห็นเพิ่มเติมของนิสิตที่ออกกลางคัน จำแนกตามประเภทการออกกลางคัน
เกี่ยวกับเรื่องที่มีนิสิตคิดว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการศึกษา
ระดับปริญญาโทบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประเภทการออกกลางคัน / ความคิดเห็น	ลาออก:	สอบตก	ถูกจำหน่าย	ไม่สำเร็จการ	รวม
	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)
1. ขาดความตั้งใจจริง และมี ปัญหาส่วนตัว	6	10	4	1	21
2. มีความกังวลใจในเรื่องต่างๆ	-	-	1	6	7
3. สุขภาพไม่ดี	1	4	8	-	13
4. ต้องรับผิดชอบต่อครอบครัว	2	-	5	2	9
5. ไม่เห็นความสำคัญในการเรียน	1	1	1	1	4
6. ได้ทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศ	6	1	2	-	9
7. เลือกเรียนที่สถาบันอื่น	7	1	5	-	13
8. ได้งานทำขณะที่กำลังศึกษาจึง เลือกงานก่อน	5	4	5	1	15
9. มีภาระหน้าที่การงานอย่างอื่น จึงไม่มีเวลาศึกษาค้นคว้า	9	22	22	14	67
10. ผู้บังคับบัญชาไม่ให้การสนับสนุน	1	5	-	-	6
11. บ้านหรือสถานที่ทำงานอยู่ไกล ทำให้ต้องใช้เวลาเดินทางมา สถานศึกษานาน	1	7	4	1	13
12. ขาดแคลนทุนทรัพย์	1	-	4	-	5
13. พื้นฐานความรู้ในวิชาที่เกี่ยวข้อง ไม่ดี	2	1	5	-	8
14. สาขาวิชาที่เรียนไม่เป็นประโยชน์ ต่อการทำงาน	8	-	5	-	13

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ประเภทการออกกลางคืน / ความคิดเห็น	ลาออก	สอบตก	ถูกจำหน่าย	ไม่สำเร็จการ ศึกษากายใน 5 ปี	รวม
	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)	ชื่อออก จำนวน (คน)	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)
15. เบื่อหน่ายหลักสูตร วิธี การสอนและขาดแรงจูงใจ	5	16	18	-	39
16. หลักสูตรยากเกินไป	-	2	-	-	2
17. ไม่อยากทำวิทยานิพนธ์เนื่อง จากมีปัญหา	3	-	10	13	26
18. ขาดความสัมพันธ์อันดีระหว่าง เพื่อนนิสิต	1	1	6	-	8

จากตารางที่ 11 แสดงว่า นิสิตที่ออกกลางคืนโดยส่วนรวม มีความเห็นเกี่ยวกับสาเหตุสำคัญที่ทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งสามารถระบุและเรียงลำดับความคิดเห็นที่แสดงไว้จากมากไปหาน้อย ดังต่อไปนี้ คือ มีภาระหน้าที่ การงานอย่างอื่นจึงไม่มีเวลาศึกษาค้นคว้า จำนวน 67 ราย เบื่อหน่ายหลักสูตรและวิธีการสอน และขาดแรงจูงใจ จำนวน 39 ราย ไม่อยากทำวิทยานิพนธ์ เนื่องจากมีปัญหา จำนวน 26 ราย ขาดความตั้งใจจริง และมีปัญหาส่วนตัวจำนวน 21 ราย

เมื่อพิจารณาแยกตามประเภทการออกกลางคืน สามารถสรุปความคิดเห็นเพิ่มเติมได้ดังต่อไปนี้ คือ

นิสิตที่ลาออก มีความเห็นว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ มีภาระหน้าที่การงานอย่างอื่น จึงไม่มีเวลาศึกษาค้นคว้า จำนวน 9 ราย สาขาวิชาที่เรียนไม่เป็นประโยชน์ต่อการทำงาน จำนวน 8 ราย เลือกเรียนที่สถาบันอื่น จำนวน 7 ราย และขาดความตั้งใจจริง และมีปัญหาส่วนตัว จำนวน 6 ราย

นิสิตที่สอบตกออก มีความเห็นว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ มีภาระหน้าที่การงานอย่างอื่น จึงไม่มีเวลาศึกษาค้นคว้า จำนวน 22 ราย เบื่อหน่ายหลักสูตร วิธีการสอน และขาดแรงจูงใจ จำนวน 16 ราย และขาดความตั้งใจจริง และมีปัญหาส่วนตัว จำนวน 10 ราย

นิสิตที่ถูกจำหน่ายชื่อออก มีความเห็นว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ มีภาระหน้าที่การงานอย่างอื่น จึงไม่มีเวลาศึกษาค้นคว้า จำนวน 22 ราย เบื่อหน่ายหลักสูตร วิธีการสอน และขาดแรงจูงใจ จำนวน 18 ราย และไม่อยากทำวิทยานิพนธ์ เนื่องจากมีปัญหา จำนวน 10 ราย

ส่วนนิสิตที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี มีความเห็นว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการศึกษา ในระดับปริญญาโทบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ มีภาระหน้าที่การงานอย่างอื่น จึงไม่มีเวลาศึกษาค้นคว้า จำนวน 14 ราย และไม่อยากทำวิทยานิพนธ์ เนื่องจากมีปัญหา จำนวน 13 ราย

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบการรับรู้สาเหตุการออกกลางคันของนิสิต ที่มีประเภทรการออกกลางคัน แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบการรับรู้สาเหตุการออกกลางคันของนิสิตด้านส่วนตัวและครอบครัว ที่มีประเภทรการออกกลางคัน แตกต่างกัน

การรับรู้สาเหตุการออกกลางคัน	χ^2
1. สุขภาพไม่ดี	19.79
2. มีความกังวลใจ เรื่องต่าง ๆ	33.42***
3. แต่งงานในระหว่างศึกษา	18.44
4. เสียสละให้คนอื่น ๆ ในครอบครัว หรือผู้ที่ต้องรับผิดชอบเรียนก่อน	22.70**
5. พ่อแม่หรือพี่น้องไม่เห็นด้วยกับการศึกษาต่อ	20.57
6. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวไม่ราบรื่น	9.30
7. บ้านหรือสถานที่ทำงานอยู่ไกลไม่สะดวกในการมาศึกษา	17.84

ตารางที่ 12 (ต่อ)

การรับรู้สาเหตุการออกกลางคัน	χ^2
8. ใต้งานทำระหว่างที่ศึกษาอยู่	17.06
9. มีภารกิจที่ต้องรับผิดชอบในครอบครัว เช่น เลี้ยงบุตร อุปการะญาติพี่น้อง เป็นต้น	17.06
10. ต้องทำงานพิเศษขณะที่กำลังศึกษา	20.49

** P < .01

*** P < .001

จากตารางที่ 12 แสดงว่านิสิตที่ออกกลางคันทั้ง 4 ประเภทมีการรับรู้สาเหตุการออกกลางคันด้านส่วนตัว และครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในข้อ 2 คือมีความกังวลใจ เรื่องต่าง ๆ และที่ระดับ .01 ในข้อ 4 คือ เสียสละให้คนอื่น ๆ ในครอบครัว หรือผู้ที่ต้องรับผิดชอบเรียนก่อน ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบการรับรู้สาเหตุการออกกลางคันของนิสิต ด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีประเภทการออกกลางคันแตกต่างกัน

การรับรู้สาเหตุการออกกลางคัน	χ^2
1. มีภาระการเงินเพิ่มขึ้น	12.34
2. ต้องรับผิดชอบด้านการเงินของบุคคลอื่น ๆ เช่น ญาติพี่น้อง ครอบครัวตนเอง เป็นต้น	19.30
3. ขาดผู้รับผิดชอบด้านการเงิน	16.47
4. รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอ	19.93
5. เป็นหนี้สิน เพราะขอยืมมาใช้จ่ายในการศึกษาของตนเอง	13.35
6. ค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูงมาก	22.90*
7. ผู้บังคับบัญชาไม่ให้การสนับสนุนในการศึกษาต่อเท่าที่ควร	23.71*
8. เพื่อนร่วมงานมีทัศนคติไม่ดีที่ท่านได้มีโอกาสมาศึกษาต่อ	14.67
9. ถ้ายังศึกษาต่อจะทำให้เสียโอกาสในเรื่องตำแหน่งหน้าที่การงาน	7.54

*P < .05

จากตารางที่ 13 แสดงว่า นิสิตที่ออกกลางคันทั้ง 4 ประเภท มีการรับรู้สาเหตุการออกกลางคันด้านเศรษฐกิจและสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ 6 คือ ค่าใช้จ่ายในการศึกษาสูงมาก และข้อที่ 7 ผู้บังคับบัญชาไม่ให้การสนับสนุนเท่าที่ควร ส่วนข้ออื่น ๆ พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบการรับรู้สาเหตุการออกกลางคันของนิสิตด้านการศึกษาที่มีประเภทการออกกลางคันแตกต่างกัน

การรับรู้สาเหตุการออกกลางคัน	χ^2
1. เมื่อเข้ามาเรียนแล้ว เห็นว่า หลักสูตรไม่ตรงกับความต้องการ	13.49
2. หลักสูตรที่ศึกษาไม่ทันสมัย	27.18*
3. สาขาวิชาที่เรียนไม่ตรงกับงานที่ทำอยู่	16.65
4. ออกจากสาขาวิชาเดิมเพื่อไปศึกษาในสาขาวิชาใหม่	16.84
5. คิดว่าถ้าเรียนจบในสาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ก็อาจจะหางานทำไม่ได้	18.41
6. พื้นฐานความรู้ทางสาขาวิชาที่เรียนไม่เพียงพอ	39.54***
7. ต้องการไปศึกษาต่อต่างประเทศ	14.95
8. ศึกษามากกว่า 1 สถาบันในขณะเดียวกัน	24.67
9. ไม่ค่อยมีเวลาศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	35.64***
10. มีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม	17.90
11. วิธีการสอนของอาจารย์ไม่น่าสนใจ	67.11***
12. ความสามารถทางด้านวิชาการของอาจารย์ไม่เพียงพอ	29.97*
13. ไม่พอใจวิธีการประเมินผลของอาจารย์	29.63*
14. ขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนนิสิตด้วยกัน	17.69
15. ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับอาจารย์ที่ปรึกษาประจำกลุ่มนิสิต	30.35**
16. ไม่ได้ศึกษา และติดตามกฎ ระเบียบ และประกาศต่างๆ ของสถาบัน	16.97

ตารางที่ 14 (ต่อ)

การรับรู้สาเหตุการออกกลางคัน	χ^2
17. การบริการทางด้านวิชาการของสถานศึกษา ไม่เอื้ออำนวยต่อการศึกษ เท่าที่ควร เช่น หนังสือ ตำรา เอกสาร ไม่เพียงพอกับจำนวนนิสิต	25.27*
18. ไม่พอใจในระบบการบริหารงานของบัณฑิตวิทยาลัย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนิสิต	26.74*
19. ไม่พอใจในระบบการบริหารงานภาควิชาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนิสิต	41.22***

*p < .05

**p < .01

***p < .001

จากตารางที่ 14 แสดงว่านิสิตที่ออกกลางคันทั้ง 4 ประเภท มีการรับรู้สาเหตุการออกกลางคันด้านการศึกษ ตั้งแต่ข้อ 1-19 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในข้อ 6 พื้นฐานการความรู้ทางสาขาวิชาที่เรียนไม่เพียงพอ ข้อ 11 วิธีการสอนของอาจารย์ไม่น่าสนใจ และข้อ 19 ไม่พอใจระบบการบริหารงานของภาควิชาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนิสิต และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในข้อ 9 ไม่ค่อยมีเวลาศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ข้อ 15 ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับอาจารย์ที่ปรึกษาประจำกลุ่มนิสิต สำหรับข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ข้อ 2 หลักสูตรที่ศึกษาไม่ทันสมัย ข้อ 12 ความสามารถทางด้านวิชาการของอาจารย์ไม่เพียงพอ ข้อ 13 ไม่พอใจวิธีการประเมินผลของอาจารย์ ข้อ 17 การบริการทางด้านวิชาการของสถานศึกษาไม่เอื้ออำนวยต่อการศึกษเท่าที่ควร เช่น หนังสือ ตำรา เอกสาร ไม่เพียงพอกับจำนวนนิสิต และข้อ 18 ไม่พอใจระบบการบริหารงานของบัณฑิตวิทยาลัย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนิสิต ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบการรับรู้สาเหตุการออกกลางคันของนิสิตด้านการศึกษา เฉพาะผู้ที่ลงทะเบียนนิพนธ์แล้วที่มีประเภทการออกกลางคันแตกต่างกัน

การรับรู้สาเหตุการออกกลางคัน	χ^2
20. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไม่มีเวลาให้คำปรึกษาอย่างเพียงพอ	20.94*
21. ไม่มีเวลาไปพบอาจารย์ที่ปรึกษา เนื่องจากมีภาระงานอย่างอื่น	61.32***
22. เกิดความขัดแย้งด้านวิชาการกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	11.05
23. เกิดความขัดแย้งส่วนตัวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	19.46**
24. ไม่พอใจหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่คณะกรรมการแก้ไขให้	31.08***
25. ต้องกลับไปศึกษาต่อ เลยทำให้เกิดความเชื่อหน่ายที่จะทำวิทยานิพนธ์ต่อให้สำเร็จ	102.11***
26. ต้องทำงานไปด้วย และทำวิทยานิพนธ์ไปด้วย ทำให้ไม่มีเวลาอุทิศให้กับการทำวิทยานิพนธ์อย่างเต็มที่	143.35***

*P < .05

**P < .01

***P < .001

ตารางที่ 15 เป็นการเปรียบเทียบการรับรู้สาเหตุการออกกลางคันด้านการศึกษา ตั้งแต่ข้อ 20-26 เฉพาะผู้ที่ทำวิทยานิพนธ์แล้วเท่านั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นิสิตที่ออกกลางคันทั้ง 3 ประเภท คือ ลาออก ถูกจำหน่ายชื่อออก และไม่สำเร็จการศึกษาภายใน 5 ปี มีการรับรู้สาเหตุการออกกลางคันด้านการศึกษา ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในข้อ 21 ไม่มีเวลาไปพบอาจารย์ที่ปรึกษา เนื่องจากการงานอย่างอื่น ข้อ 24 ไม่พอใจหัวข้อวิทยานิพนธ์ที่คณะกรรมการแก้ไขให้ ข้อ 25 ต้องกลับไปทำงานต่อ เลยทำให้เกิดความเชื่อหน่ายที่จะทำวิทยานิพนธ์ต่อให้สำเร็จ และข้อ 26 ต้องทำงานไปด้วย และทำวิทยานิพนธ์ไปด้วยทำให้ไม่มีเวลาอุทิศให้กับการทำวิทยานิพนธ์อย่างเต็มที่ สำหรับข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือข้อ 23 เกิดความขัดแย้งด้านส่วนตัวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ส่วนข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ข้อ 20 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไม่มีเวลาให้คำปรึกษาเพียงพอ ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ